

PORILAINEN

Kesäkuu 2 2026

PORIN PRIKAATI - JOUKKO-OSASTOVOIMAA JO VUODESTA 1626

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kilta ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
Prikaatikenraali
Jami Virta
Varapuheenjohtaja
Minna Nenonen

Taloudenhoitaja
Tapio Turunen

PÄÄTOIMITTAJA
Everstiluutnantti
Vesa Kankare
puh. 0299800 (vaihde)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Henna Mäntylä
Sami Kaunisto
Noora Niittymäki

AVUSTAJAT
Kari Nummilla
Tuula Rahkonen
Matti Vihurila
Seppo Vainio

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
mainosnummi@icloud.com

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tapio Turunen
porprkilta@outlook.com

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Newprint Oy

PORILAINEN

Kesäkuu 2 2026

Pääsotaharjoitus Karelian Sword 26 testasi myös uimataittoa

Sisältö

Pääkirjoitus	3
Varautuminen rakentuu yli rajojen	5
Porin prikaati sai uuden lipun	6
Porin prikaatissa 4.6.2026 palkitut	10
Karelian Sword 2026	11
SKVJ-valintakokeet 2026 rikkoi hakijaennätyksen	14
SOK taistelupioneerijoukkueen rotaatiokoulutus	16
Sotilaspappien työ tukee toimintakykyä	18
Kohti muuttuvaa sodankäyntiä	20
National Defense Universityn vierailu Porin prikaatissa	22
Pohjanmaan aluetoimiston ajankohtaisia asioita	24
Nuorten kurssilta kouluttajaksi	26
Niinisalo pilotoi maastoruokailun uudistusta	28
Virtuaalikoulutus - nykyaikaista varusmieskoulutusta	30
Vanha Porilainen	32
Porilaisen sivuilta vuosikymmenten takaa	34
Maanpuolustusnaiset kokoavat voimiaan	35
Sotkun munkki syntyy vaikka maastossa	36
Kiltasivut	37
Porilaisen kesäristikko	46
Aliupseerikurssien kronikat	48

Kansi: Karelian Sword 26 - harjoitukseen osallistui 3. jääkärikomppanian FPV-ryhmä Kuva: kersantti Julia Hauta-Alu

1626-2026

A portrait of a middle-aged man with short, graying hair and glasses. He is wearing a dark gray military uniform jacket with gold buttons and epaulettes. He has two green and gold rectangular insignia on his lapels. A name tag on his left chest reads "C. J. B. 1010". A ribbon bar is visible on his right chest. The background is a plain, light gray.

TERVETULO
KESÄKYLÄÄN!

Säkylä
Sata vuorokautta

RAUHANTURVAAJAKSI.FI

KILPAILUKYKYINEN
PALKKAUS, KORVAAMATON
KOKEMUS.

Hae
verkossa
24/7.

Puolustusvoimat
Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

Varautuminen rakentuu yli rajojen

Hallinto muuttuu, tehtävä pysyy

Vuosi 2026 on Länsi-Suomen viranomaisyhteistyössä muutosten vuosi. Valtion aluehallintoa on uudistettu, elinvoimakeskukset ovat käynnistäneet toimintansa ja valtakunnallinen Lupa- ja valvontavirasto on koonnut tehtäviä, jotka aiemmin jakautuivat usealle viranomaiselle. Nimet ja vastuut muuttuvat, mutta turvallisuuden perustehtävä pysyy.

Pelastustoimen näkökulmasta varautuminen on kykyä toimia yhdessä silloin, kun arki järkkyy. Länsi-Suomen yhteistyöalueen perusajatus syntyi tarpeesta vahvistaa tätä kykyä yli hyvinvointialueiden rajojen. Varsinais-Suomi, Satakunta ja Pohjanmaa muodostavat kokonaisuuden, jossa on satamia, saaristoa, teollisuutta, kansainvälisiä yhteyksiä ja laajoja maaseutualueita. Yksikään alue ei varaudu näihin yksin.

Yhteistyöalue on enemmän kuin rakenne

Kun yhteistyöalueajattelua (YTA) rakennettiin, sen ytimessä oli ajatus yhteisestä voimavarasta. Kyse ei ollut hallinnollisesta lisäkerroksesta, vaan tavasta varmistaa, että osaaminen, tilannekuva ja resurssit ovat käytettävissä siellä, missä niitä tarvitaan. Muutaman vuoden jälkeen ajatus on entistä ajankohtaisempi.

Varautumisessa ratkaisevaa ei ole vain se, mitä kukin organisaatio tekee omissa suunnitelmissaan. Ratkaisevaa on se, kuinka hyvin suunnitelmat kytkeytyvät toisiinsa. Häiriötilanteessa kansallinen ei näe organisaatiorajoja. Hän odottaa, että apu toimii, tieto kulkee ja päätökset syntyvät oikeaan aikaan. Tämä velvoittaa rakentamaan yhteisiä toimintamalleja jo normaalioloissa.

Seuraava askel on syvempi yhteistoiminta

Vuosina 2026–2027 meidän kannattaa nostaa tavoitteita. Yhteinen tilannekuva, harjoittelu, johtamisen tukirakenteet ja varautumisen yhteensovittaminen ovat alueita, joissa viranomaisten yhteistyötä voidaan syventää. Pelastustoimen, puolustusvoimien, poliisin, rajavartiolaitoksen, kuntien, hyvinvointialueiden, valtion aluehallinnon ja elinkeinoelämän yhteistyön on kestävä myös pitkittyneitä häiriöitä.

Tämä edellyttää luottamusta. Luottamus ei synny kriisin hetkellä, vaan yhteisissä harjoituksissa, suunnittelupöydissä ja siinä, että tunnemme toisemme ennen kuin tilanne on päällä. Kun rakenteet elävät,

yhteistyösuhteiden merkitys kasvaa.

Länsi-Suomessa on hyvät edellytykset rakentaa varautumisen seuraavaa vaihetta. Meillä on vahva operatiivinen perinne, osaavat ihmiset ja yhteinen ymmärrys siitä, että turvallisuus syntyy verkostona. YTA:n alkuperäinen ajatus ei ole vanhentunut. Päinvastoin se on vasta nyt näyttämässä täyden merkityksensä.

Kun katsomme eteenpäin, tärkein kysymys ei ole, kenen laatikoon tehtävä organisaatiokaaviossa kuuluu. Tärkein kysymys on, miten varmistamme Länsi-Suomen toimintakyvyn kaikissa oloissa. Siihen vastaaminen on yhteinen tehtävämme.

Tekstin on kirjoittanut
Vesa Halonen,
pelastusjohtaja,
Varsinais-Suomen pelastuslaitos

Porin prikaati sai uuden lipun

Teksti: Seppo Vainio Kuvat: pioneiri Fanni Lehtinen

Huovinrinteen upseerikerholla oli juhla ja isänmaallinen tunnelma, kun kutsuvieraat kokoontuivat historialliseen tapahtumaan. Vastaava tapahtuma osuu kohdalle harvoin. Sotilaille ehkä vain kerran palvelusuransa aikana, sillä uuden lipun naulauksia järjestetään 20–40 vuoden välein. Tilaisuuden arvokkuuden mukaisesti läsnä olivat lukuisat kutsuvieraat sekä kielekkeinen valtiolippu ja Porin prikaatin vuonna 1995 käyttöön otettu lippu lippuvartioineen. Sotilailla oli varustuksena paraatipuku ja siviileillä tumma puku isoin kunniamerkein.

Porin prikaatin uuden lipun juhlallinen naulaustilaisuus järjestettiin Huovinrinteen upseerikerholla maanantaina 13.4.2026. Nykyinen käytössä oleva Porin prikaatin lippu oli kulumisen vuoksi aika uusia.

Porin prikaati sai siis uuden lipun, mutta se ei ole uudenlainen. Porin

prikaatin lipputyyppi on perintöä Porin rykmentiltä. Porin rykmentti sai sinikeltaisen lippunsa 107 vuotta sitten. Se luovutettiin rykmentille Porissa 13.4.1919. Lippu on sen jälkeen uusittu vuosina 1958, 1979 ja 1995.

Porilaismuseon museovastaava, kapteeni **Heikki Saarinen** esitteli kutsuvieraille uudistettua Porilaismuseota ja kertoi lipun historiasta: ”Karhulipun tarina alkaa vuosisatojen takaa. Lipun esikuva tulee Ruotsin vallan ajalta silloisen Porin läänin jalkaväkirykmentin komppanialipuista. Vuoden 1686 lippumääräyksen mukaan rykmentin komppanialippujen kankaan tuli olla jaettu kahteen horisontaaliseen osaan, jossa ylempi osa tuli olla sininen ja alempi keltainen. Molemmiin puolin lippua keskellä tuli olla kruunupäinen karhu, jolla oli kädessään kohotettu sapeli. Pään molemmiin puolin oli valkoinen tähti.”

Nykyisin käytössä olevan lipun heraldinen selitys: ”Lippu on jaettu kahteen keltaiseen ja siniseen vaakasuoraan kenttään. Sininen ja keltainen ovat Satakunnan maakunnan tunnusvärit. Lipun keltaisen värin kerrotaan kuvaavan kypsytävän viljan kultaa ja sinisen uskollisuuden sineä. Lipun toisella puolella, keskellä lippukenttää on Satakunnan maakunnan karhuvaakuna, toisella puolella tammenlehväseppeleen ympäröimänä on kirjottu Varsinais-Suomen vaakunan turnajaiskypärä. Lipun kangas on silkkiä, tanko tammea. Tangon kärkenä on hopeinen keihäänkärki. Keihäänkärjen kaulaan on kiinnitetty Vapaudenristin nauha, johon on kirjattu kultakirjaimin teksti: Pori - Satakunta.”

Miten Varsinais-Suomen tunnus pääsi karhulipun toiselle puolelle? Tästäkin Heikki Saarisella oli tietoa: ”Uuden lipun alkuunpanijana oli Satakuntalainen osakunta, joka

esitti, että rykmentin lipun aiheeksi otettaisiin professorinrouva Maila Mikkolan Tukholmassa jäljentämä lippupiirustus vuodelta 1796. Asia esitettiin Sotaministeriön lipputoimikunnalle, jonka esityksestä valtionhoitaja hyväksyi sen. Sotaministeriö määräsi kuitenkin, että uudelleen muodostetun Porin Rykmentin lippuun on otettava myös Varsinais-Suomen vaakuna.” Sotaministeriön päätös sopii hyvin nykyaikaan, painottuahan prikaatin asevelvollisten rekrytointi juuri näihin kahteen maakuntaan.

Juhlaa isännöi Porin prikaatin komentaja prikaatikenraali **Jami Virta**. Hän totesi puheessaan: ”Sotilaslippu yhdistää sotahistoriaa, kuvastaa joukkonsa luonnetta ja sisältää symboliikkaa käyttäjästään. Porin prikaatin lippu on siten osa 400-vuotisen joukkomme kunnioitettavaa historiaa, ja samalla se kuvastaa vahvaa yhtenäistä uskoamme tulevaisuuteen.”

Johdon tukisektori oli valmistellut tilaisuuden huolellisesti ja tahditti tapahtuman kulkua tyylikkäästi. Yli luutnantti **Ville Katajamäki** toimii nauлаustilaisuuden seremoniamestarina, vääpeli **Antti Heino** opasti nauлаajia ja johdon assistentti **Anne Lähteenmäki** avusti lippukirjan alikirjoituksessa.

Ennen nauлаusta komentaja kehotti vielä: ”Pitäkäämme tästä lipusta huolta. Pysyköön tänään käyttöön otettava lippu aina korkealla, kun on tarve ja älköön sitä milloinkaan maahan lasketa. Pitäkäämme sen arvot korkealla. Kun nyt lyömme nauлат paikoilleen, jokainen niistä edustaa sidosta. Lyötäköön nauлат valtiollan ja isänmaan kunniaksi, symboloimaan joukkomme kunnialakasta perinnettä ja sitä jatkumoa, jonka osa me olemme sekä edustamaan sitoutumista ja lupausta vaalia tätä lippua ja sen kunniaa kaikissa olosuhteissa...aloitetaan nauлаaminen.” Kenraaliluutnantti **Rami Saari** upotti ensimmäisen naulan ja tahditti vasaraniskujaan sanoilla: Kunnia – Velvollisuus – Tahto. Lipun nauлаajat kirjoittivat nimensä lippukirjaan. Lipun ompelija, taidekirjoja **Kaisa Sihvonen** löi alimman naulan ja Porin prikaatin komentaja prikaatikenraali Jami Virta löi viimeiseksi ylimmän naulan.

Lipun nauлаajat:

1. Porin prikaatin komentaja, prikaatikenraali Jami Virta
2. Kenraaliluutnantti Rami Saari, Pääesikunta
3. Kenraalimajuri Jukka Jokinen, Maavoimien esikunta
4. Vuorineuvos Simo Palokangas, Porin prikaatin tukisäätiö
5. Puheenjohtaja Seppo Vainio, Porin prikaatin kiltä ry
6. Kapteeni Heikki Saarinen, Porin prikaatin Perinneyhdistys ry
7. Kunnanjohtaja Teijo Mäenpää, Säskylän kunta
8. Kaupunginjohtaja Mika Hatanpää, Kankaanpään kaupunki
9. Eversti Vesa Helminen, prikaatin apulaiskomentaja
10. Everstiluuutnantti Vesa Kankare, prikaatin esikuntapäällikkö
11. Ylivääpeli Tommi Tuominen, prikaatin vanhin aliupseeri
12. Everstiluuutnantti Kari Pietilä, Kriisinhallintakeskus
13. Everstiluuutnantti Pasi Jalkanen, Varsinais-Suomen huoltopataljoona
14. Everstiluuutnantti Petteri Viitanen, Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoona
15. Everstiluuutnantti Tuomas Mäkinen, Satakunnan tykistörykmentti
16. Everstiluuutnantti Antti Alahonko, Satakunnan jääkäripataljoona
17. Kapteeni Juuso Koskinen, Pohjanmaan jääkäripataljoona
18. Everstiluuutnantti Pasi Heinua, Pohjanmaan aluetoimisto
19. Majuri Miikka Sävelkoski, Lounais-Suomen aluetoimisto
20. Kenttärovasti Risto Katila, Porin prikaati
21. Taidekirjoja Kaisa Sihvonen, lipun ompelija

Porin prikaatissa 4.6.2026

Tasavallan presidentti on ylentänyt 4.6.2026 seuraavat henkilöt Porin prikaatissa:

majuriksi

kapteeni
Toni Kristian Laine

kapteeniksi

yliluutnantti
Ville Kustaa Iisakki Katajamäki
yliluutnantti
Reijo Jari Antero Kortteus
yliluutnantti
Kimmo Uolevi Mäkinen

yliluutnantiksi

luutnantti
Akepekka Olli Johan Järvinen
luutnantti
Inka Jasmin Keinänen
luutnantti
Niko Patrik Markkula
luutnantti
Lauri Oskari Mikkolainen
luutnantti
Jesse Erkki Kalervo Nieminen
luutnantti
Leevi Pellervo Pohja
luutnantti
Leevi Arttu Johannes Vuorinen

insinööriyliluutnantiksi

kersantti Jussi Matias Holma

insinööriluutnantiksi

alikersantti
Matti Johannes Iiskkala
reservin yliluutnantiksi
luutnantti
Mikko Juhani Kulmala
luutnantti
Atte Johannes Leppänen
luutnantti
Valtteri Harrinpoika Mannersuo
luutnantti
Henry Tuomas Aleksi Saastamoinen

reservin luutnantiksi

vänrikki Meea Rosa Irina Hilden
vänrikki Tuomas Timo Tapani
Honka
vänrikki
Eetu Antero Kuusisto
vänrikki
Miio Aleksanteri Ohlgren

vänrikki

Henri Mikael Aleksanteri Uusitalo

vääpeliksi

varastonhoitaja Janne Rautiainen

ylikersantiksi

vahtimestari Tommi Rantala

ylennetyt ja palkitut

MAAVOIMIEN ALIUPSEERIEN YLENTÄMINEN JA PALVELUSAR- VON ANTAMINEN 4.6.2026

Alla mainitut aliupseerit ylenne-
tään reservissä ja heille annetaan
vastaava palvelusarvo 4.6.2026 lu-
kien:

Ylivääpeliksi:

vääpeli Jarno Matias Haaparanta
vääpeli Kim Sebastian Virta
vääpeli Joonas Veikko Iivari Lampi-
vääpeli Lauri Aleksi Saimala
vääpeli Jari Tuomas Virtanen

ALIUPSEERIEN PALVELUSARVON ANTAMINEN JA YLENNYKSET RESERVIN SOTILASARVOON 4.6.2026

Alla mainitut aliupseerit ylenne-
tään reservissä, sekä annetaan vas-
taava palvelusarvo 4.6.2025 lukien.

Alla mainittu aliupseeri ylenne-
tään reservissä vääpeliksi ja hänelle
annetaan vääpelin palvelusarvo
4.6.2026 lukien.

Tomi Antero Vilpas

Alla mainitut aliupseerit ylenne-
tään reservissä ylikersantiksi ja heil-
le annetaan ylikersantin palvelusar-
vo 4.6.2026 lukien.

Linda Christina Meriläinen
Oskari Elias Peltoniemi
Matias Kristian Rajala
Julius Jalmari Suominen
Jimi Juhani Tuuna
Sara Essi Vaanola
Petteri Juhani Virtanen

Alla mainitulle aliupseerille an-
netaan ylikersantin palvelusarvo
4.6.2026 lukien.

Hanna Kristiina Juntheikki

Alla mainitut aliupseerit ylenne-
tään reservissä kersantiksi 4.6.2026
lukien.

Jeri Martti Daniel LyylyluomaNuutti
Paavali Murtojärvi

Porin prikaatissa 4.6.2026 ylennetyt ja palkitut

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2026 antanut Suomen Leijonan I luokan ritarimerkin (SL R I):

Majuri Kuoppala Lasse Mikael
Majuri Olli Juha Pekka

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2026 antanut Suomen Valkoisen Ruusun I luokan ritarimerkin (SVR R):

Majuri Isometsä Mika Antero
Majuri Lehtinen Lauri Antero
Majuri Pailamo Kari Samuli
Majuri Ruisniemi Matti Olavi

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2026 antanut Suomen Leijonan ritarimerkin (SL R):

Kapteeni Ala-Ristaniemi Joni Petteri
Kapteeni Halminen Elias Antero
Kapteeni Koskinen Esa Petteri
Kapteeni Laine Jani Jukka
Kapteeni Vuorinen Pasi Olli Antero

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2026 antanut Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali kultaristein (SVR M I KR):

Asevelvollisuussihteeri
Haapala Pirjo Hannele
Ylivääpeli
Vettenranta Tomi Johannes

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2026 antanut Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali (SVR M I):

Vääpeli Heinonen Ilkka Nikolai
Taloussihteeri
Heinonen Ritva Anneli
Vääpeli
Itävalo Jouni Pekka Johannes
Henkilöstösihteeri
Muhonen Heidi Tuulikki
Vääpeli
Pulkkinen Henri Yrjö Artturi
Vääpeli Rantala Jari Tapani
Henkilöstösihteeri
Rostedt Mia Marjaana
Varastonhoitaja
Stenroos Isko Ilmari

Puolustusvoimain komentaja on kesäkuun 4. päivänä 2026 myöntänyt Sotilasansiomitalin:

Kapteeni Pärnä Niina Lea Kristiina

Puolustusvoimien kultainen ansiomitali

Kapteeni Vuorinen Pasi Olli Antero

Tasavallan Presidentti on antanut Valtion virka-ansiomerkinn tunnuksiksi valtion hyväksi suoritetusta pitkäaikaisesta palveluksesta.

Everstiluutnantti Pasi Tapio Heinua
majuri Miikka Olli Ilmari Sävelkoski
Ylivääpeli
Kristian Karl Uolevi Kotilehto
Ylivääpeli Petri Ilmari Lehti
toimistos sihteeri
Tarja Maarit Tamminen

Muut palkitsemiset

The Army Commendation Medal

Vääpeli Joonas Järä
Sähkötyötaito
kersantti Miro Rantala

Kesäkauden virallinen avaus

Pääsotaharjoitus Karelian Sword 2026

Teksti: Satakunnan jääkäripataljoonan komentaja, everstiluutnantti Antti Alanhonko

Kuva: pioneeri Fanni Lehtinen

Vesistön ylitys voidaan tehdä monella tapaa: uiden tai erilaisia siltarakennelmia käyttäen. Kuvan lankkusilta vaatii rämäpäistä otetta, mutta toimii hyvin.
Kuva: evl Antti Alahonko

CUAS-toiminnassa eli droonien häirinnässä käytetään mm. Omni Max – häirintälähettimeä ja Airfence 7 -havaintolaitteita
 Kuva: kaartinjääkäri Aaron Aromäki

Karelian Sword 2026

Yksi varma merkki alkavasta kesästä on Puolustusvoimien kevätkauden pääsotaharjoitukset. Porilaisten osalta kevään 2026 pääsotaharjoitus oli Karelian Sword 26, joka järjestettiin Kaakois-Suomessa 22.-29.05.2026. Harjoituksen johti Karjalan prikaati ja Porilaisten roolina oli taistella ”sinistä” osapuolta vastaan, joka muodostui meidän tapauksessa pääosin Kaartin jääkärirykmentin joukoista. Harjoituksen kokonaisvahvuus oli noin 10 000 sotilasta, joista varusmiehiä noin 5800, reserviläisiä 2700 ja palkattua henkilökuntaa noin 1400. Harjoitukseen osallistui myös Virginian kansalliskaartin pioneeri-joukkue Yhdysvalloista, sekä 4 Regiment Army Air Corps- taisteluhelikopteriosaston osia Iso-Britanniasta.

Isot harjoitukset ovat tärkeitä koulutustapahtumia monessa mielessä. Luonnollisesti ne toimivat varusmiesten ”loppusotana”, jonka lisäksi niissä harjoitutetaan reservin joukkoja. Harjoitukset tarjoavat mahdollisuuden kouluttaa useampaa eri tasoa esikuntineen. Usein näihin harjoituksiin pyritään saamaan mukaan myös erilaista kokeilutoimintaa ja tutkimuksia, kuten tälläkin kerralla. Yhtenä painopisteenä oli kokemusten kerääminen vastatoimista lennokkeja vastaan, eli niin sanotusta CUAS-toiminnasta. Tämä piti sisällään sekä ilmatilannekuvan luomista vastustajan miehittämättömistä lennokeista että vaikuttamista niihin muun muassa häirinnän keinoin.

Erään joukon sotatie

Tarinan elävöittämiseksi liitän muutamia otteita harjoituksen aikaisesta sotapäiväkirjasta, jota reserviläisten miehittämä taistelunjohtokeskus ylläpiti. Palstatilan ja operaatioturvallisuuden nimissä koko sotapäiväkirjaa ei ole järkevää jakaa, joten lukijoiden arvailujen varaan jää, millä tarkkuudella muut yksityiskohdat on kirjattu.

22TOU26: Alajohtoportaiden johtoon otto ja yhteinen sotapeli. Sotapeli järjestettiin Camp Maurin hallissa, johon oli hahmoteltu tuleva operaatioalue noin 15x30m alueelle. Sotapeli selkeytti suunniteltua operaation kulkua ja mahdollisti avoimen keskustelun haasteiden ympärillä. Tilaisuus vaikutti joukkojen taistelutahtoon positiivisesti. Joukot olivat tarmoa täynnä ja valmiita aloittamaan tehtävän suorittamisen.

Sotapelin järjestelyt Camp Maurissa Kuva: evl Antti Alahonko

23TOU26: Joukkojen siirtyminen operaatioalueelle täydentävän käskyn **FRAGO001** synkronointimatriisiin mukaisesti. Ensimmäiset tappiot koettu päivän aikana Kirkkovuoren alueella ilmatorjuntaohjuspatterissa, aiheuttajana vihollisen lennokit.

24TOU26: Tiedustelu suunnattu hyökkäysalueelle.

Tunnistettu, että tulevasta taistelusta tulee oletettavasti pitkä ja raskas. Taistelunjohtokeskus varautunut kahdeksalla (8) kahvipaketilla, korkeasta hinnasta huolimatta. Suunnitteluvaiheessa arvioitua määrää kohtaan esitettiin kritiikkiä, mutta varautumisen tärkeys lopulta ymmärrettiin.

25TOU26: Hyökkäyksellä löytyi vihollinen Laivolahden ja Niskaportin alueilta. Joukko etenee kohti Viisaria.

TJK2 tilanneupseeri kohtasi paikallisen vanhemman pariskunnan, joka oli koiran kanssa aamulenkillä. Koiran rapsutuksen ohessa vaihdettiin muutama sana ja siviilit olivat tyytyväisiä armeijan läsnäoloon alueella.

26TOU26: Vihollinen ehtinyt teke-mään puolustusvalmisteluita, joka hidastaa etenemistä. Myös lennokkien käyttö joukkojamme kohtaan aktiivista. Yksi yksikkö koukkasi vihollisen sivustaan ylittämällä vesistön pikasiltaa pitkin. Menestyksen turvin pakotettiin vihollinen irtautumaan. Yöksi taistelut hiljenivät.

27TOU26: Vihollinen jatkaa viivytystä. Hyökkäys etenee kohti tietä 377, josta valmistaudutaan jatkamaan

kohti VT6. Kaikki alajohtoportaat ilmoittavat: ”Kykenee!”.

28TOU26: Tien 377 tasa saavutettu. Vihollinen yritti vastahyökkäystä, mutta reservin aktiivisella käytöllä se saatiin torjuttua. Tilanteen vakauttaminen ja joukkojen huolto, jonka jälkeen valmistaudutaan jatkamaan.

Korporaali Santeri Sukari.
Kuva: evl Antti Alahonko

”Ihan kuin olisi ollut vain vähän pidemmällä lomilla” - reserviläisen mietteitä harjoituksesta

Jos edellä kuvattu kertoi tiivistetyn tarinan siinä muodossa, kun sen voisi arkistoituna säästää jälkipolville, kuullaan vielä lopuksi mitä ajatuksia harjoitukseen osallistuneella reserviläisellä nousi viikosta mieleen.

Nimi ja tehtävä:

korpraali Santeri Sukari, jääkäri-ryhmän varajohtaja

Oletko ollut aiemmin kertaamassa?

En ole. Saapumiserämme kotiutui joulukuussa 2023, joten tämä on ensimmäinen kerta.

Miten harjoitus on sujunut?

Hyvin on mennyt. Alku oli varustamisineen aika rankkaa, mutta äkkiä pääsi rytmiin, kun siirryimme ensin Camp Mauriin ja sieltä maastoon. Oikeastaan tuntuu tämän porukan kanssa, kuin olisi ollut vain vähän pidemmällä lomilla ja sitten olemme jatkaneet siitä mihin aikanaan jäätii.

Mikä on jäänyt päällimmäisenä mieleen harjoituksesta tai mikä on yllättänyt eniten?

Vesistön ylitys, jossa suojaavat osat tulivat yli uimalla ja loppujoukko Iivarin pikasiltaa käyttäen.

Mitä terveisiä haluaisit lähettää muille reserviläisille, jotka lukevat Porilaista?

Kun kutsu tulee niin kannattaa rai-vata kalenterista tilaa, jotta pääsee osallistumaan. Kyllä kannattaa.

SKVJ-valintakokeet 2026 rikkoi hakijaennätyksen Yli 900 innokasta tavoitteli paikkaa kansainvälisiin valmiusjoukkoihin

Porin prikaatissa Säkylässä koulutetaan Suomen kansainväliset valmiusjoukot (SKVJ), jotka voivat palvella kaikissa jalkaväen tehtävissä ja taistelupioneereina. Joukko toimii myös Porin prikaatin kansallisena valmiusyksikkönä. Alokkaat aloittavat peruskoulutuksella oman koulutushaaransa mukaisesti ja etenevät aliupseeri- tai reserviupseerikurssille. Koulutuksessa korostuvat johtamistaidot ja kriisinhallintavalmiudet. Puolen vuoden perusjakson jälkeen ohjelmassa on

valmiusharjoittelua, taistelu rakennetulla alueella, pimeätoimintaa sekä talvi- ja olosuhdekoulutusta. Koulutus huipentuu kriisinhallintajaksoon, jonka päättää arvostettu barettimerkkikoe: hyväksytyt saavat kultaisen leijonan barettiinsa.

Hakijaennätys rikkoontui jälleen

Tänä vuonna kiinnostus koulutusta kohtaan oli ennätyksellistä: hakijoita oli yli 900, joista noin 850 kutsuttiin valintakokeisiin. Sosiaalisen me-

dian markkinointi, yhteistyö Mighty Finlandin kanssa ja perinteiset kutsunnat näkyivät hakijamäärissä selvästi.

Valintakokeet järjestettiin 13.–17.4. Säkylän varuskunnassa, ja ne alkoivat kello 09:00 urheilukentällä juoksutestillä. Testissä hakijoiden tuli juosta vähintään 2500 metriä, täydet pisteet sai 3000 metrillä. Seuraavaksi vuorossa oli evakuointitesti 50 kilon nukella ja lihaskuntotesti, joka sisälsi vauhdittomat pituushyppyä,

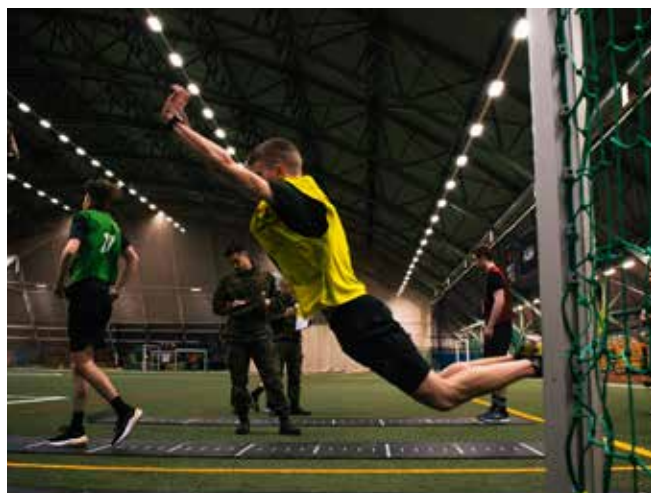
istumaannousut ja etunojapunnerrukset.

Fyysisten osioiden jälkeen hakijoita haastateltiin englanniksi ja suoritettiin kaksi peruskoetta, joissa arvioitiin oppimis- ja paineensietokykyä sekä soveltuvuutta johtamistehtäviin.

Valitut aloittavat palveluksen heinäkuussa

Parhaat suoritukset pisteytettiin, ja valituista 262 aloittavat palveluksen 6.7.2026 Säkylässä. Eniten pisteitä kokeissa kerättiin 27 ja alin valintaan oikeuttanut pistemäärä oli 17. SKVJ tarjoaa haastetta, kansainvälistä kokemusta ja mahdollisuuden kehittyä monipuolisesti sotilaallisesti ja johtajana. Tänä vuonna kiinnostus oli poikkeuksellisen suurta, mikä kertoo koulutuksen arvostuksesta ja vetovoimasta nuorten ja aktiivisten reserviläisten keskuudessa.

Kapteeni Kai Routila ja kapteeni Jani Rantakallio

**EURA
SYDÄMESSÄ**

Auramaa-yhtiöt

Kuljetuksia vuodesta 1929...

www.auramaa.fi

SOK taistelupioneerijoukkueen rotaatiokoulutus ja tehtävät operaatioalueella

Suomalainen taistelupioneerijoukkue on palvellut Suomalaisessa osastossa Kosovossa (SOK) osana KFOR- operaatiota vuodesta 2023. Taistelupioneerijoukkue toimii osana yhdysvaltalaisjohtoisista monikansallista pataljoonaa. Joukkue koostuu raivaajaryhmästä, pioneeriryhmästä sekä työkoneryhmästä. Joukkueessa on myös pieni johto-osa. Tämä pieni mutta sitäkin

taitavampi joukkue levittää pioneeriaselajin ilosanomaa ympäri Kosovoa Camp Novo Selosta, noin puolen tunnin ajomatkan päässä Kosovon pääkaupungista Pristinasta. Kosovon toimintaympäristö lumisine talvineen ja keväisine maanvyöryineen on jo itsessään aselajille otollinen paikka Kosovon sodan arpia unohtamatta. KFOR-operaation suuri tarve työtä karttamattomille pioneereil-

le tarjoaa suomalaisille taas paikan näyttää kyntensä. Vuosien 1999-2010 välillä SKJK:ssa (Suomalainen kriisinhallintajoukko Kosovossa) toimi pioneereja, joten tämän voi laskea Balkanin alueella suomalaisten pioneerien takaisin paluuksi. Tässä artikkelissa tarkastellaan pioneerijoukkueen koulutusta rotaatiokoulutusvaiheessa sekä yleisimpiä tehtäviä operaatioalueella.

Taistelupioneerijoukkueen koulutus alkaa Porin prikaatissa perinteisellä kriisinhallintakoulutuksen kaavalla. Tarvittavien nimenhuutojen jälkeen keikkalaukuista pannaan jalkaan ne koon 46 lenkkikengät, joiden pohjia on kulutettu juoksumatolla tarvittava määrä 12 minuutin juokstestistä varten. Karsivana rajana tehtävästä riippumatta on 2300 metriä. Testi on kertaluontoinen ja karsiva, tietysti terveydentila huomioon ottaen. Alkureippailun jälkeen siirrytään suihkunraikkaana lääkärintarkastuksiin sekä varustamisiin. Rotaatiosta ja operaatiosta riippumatta kaikista tärkeimpiä ovat palvelustoverit, joihin tutustutaan sotilaallisen reippaasti joukon johtajien johtoon oton myötä. Tämä on ensimmäinen askel kohti hyvää reissua!

Seuraavat koulutusviikot keskitytään kuljettajien ja työkonemiesten kouluttamiseen. Kuljettajatehtäviin suunnitellut tulevat kriisinhallintasotilaat perehtyvät perinpohjaisesti SISU GTP-ajoneuvoon. Viikon mittaisen kurssin aikana tästä Puolustusvoimien uudenkarheasta ajoneuvosta haetaan suorituskyvyn rajoja maastossa sekä päällystetyillä teillä Satakunnan kauniissa maisemissa. Osaavat ja ammattitaitoiset porilaiset kouluttajat pitävät kuljettajien tehtävän kirkkaana mielessä: Kaikki kyydissä – Ehjänä perille.

Työkoneryhmään valikoidaan lähtökohtaisesti ammattilaisia suoraan kotimaan työmailta. Viiden päivän aikana ryhmän jäsenille tyypikkoulutetaan operaatioalueella käytettävät työkoneet Säkylän varuskunnan

alueella. Kun hallintalaitteet ovat tutut niin voidaan aloittaa se paras tapa oppia – tekemällä. Tehtävät alueella ovat useimmiten samanlaisia kuin kotimaassakin, tienpidosta maansiirtotöihin. Suurin ero on työkonen vihreä väri ja hieman normaalia painavampi panssaroitu ovi. Ajolupakoulutuksen jälkeen vuorossa on koko joukon koulutus. Tässä yhteisessä koulutuksessa koko SOK:n rotaatio näkee ensi kertaa toisensa. Napakkaan viikon pakettiin on sisällytetty kaikki kriisinhallintaan liittyvät tarpeelliset perustiedot. Tällä viikolla annetaan yhteisesti koko SOK:lle perusteet kriisinhallinnan yleisistä asioista. Näitä ovat mm. psykososiaalinen tuki, toimialueen kulttuuri ja uskonto, sodan oikeussäännöt, PV:n logistiikkalaitoksen tuki operaatioilla ja lukuisat muut taistelupioneerijoukkueen taustalla vaikuttavat tekijät. Kriisinhallintakeskuksen luokassa istumisen vastapainoksi on viikkoon sisällytetty sekä asekesittelyä että ruudintuoksuinen tuokio ampumataradalla taisteluvälinevarastolta kuitatun rynnäkkökiväärin ja pistoolin kanssa.

Kun riittävät perusteet yleisesti on saatu, on taistelupioneerijoukkueen eriytyvän koulutuksen vuoro. Suurin tiedonjano saadaan tyydytettyä, kun koulutettaville käydään läpi joukkueen käyttöperiaatteet sekä suorituskykyvaatimukset. Tietysti raotetaan hieman esirippua ja kerrotaan, minkälaiset puitteet ovat majoitustiloissa ja mitä laitteita kuntosalilta löytyykään. Kun toimialueelta otettuja kuvia on nähty tarpeeksi, siirrytään konkretiaan. Suorituskykyjen ollessa hyvin laajat, on kalustoakin riittämiin. Siksi jokainen työkalu laikkaleikkurista miinaharavaan käydään läpi jokaiselle koulutettavalle kädestä pitäen. Toimivilla ryhmänjohtajilla on suuri vastuu kouluttaa joukkueen jäsenille hallitsemansa työkalut ja välineet. Koulutus ei lopu rotaatiokoulutuksen päätteeksi, vaan jatkuu myös toiminta-alueella!

Kokeneempi kriisinhallintasotilas joskus sanoi: ”Rauhanturvaaminen on partiointia ja vartiointia, ei mitään muuta.” Taistelupioneerijoukkueen osalta ainakin se partiointi pitää osin paikkaansa. Ryhmät toteuttavat tehtäviään ympäri Kosovoa, joten partioinnin perusteet pitää

olla kunnossa. Muistin virkistykseksi käydään englanninkielinen radioliikenne läpi ja johtajien kanssa suunnitellaan partiointireitit. Reiteillä kerätään havaintoja tapahtumista ja opitaan partioimaan ”pioneerin silmin”. Tiestöntiedustelulla joukkue kerää tietoa koko KFOR-operaatiolle alueen tiestön käytettävyydestä ja liikennöintikyvystä. Paikallisliikenne on voi olla kokemattomalle vähintäänkin hurjaa, joten riskit liikenneonnettomuuksille on aina pidettävä mielessä.

Joukkueen ryhmät keskittyvät perusteiden saamisen jälkeen oman ryhmänsä erityistaitojen hiomiseen ja syventyvä kalustonsa käsittelyyn. Kun oman ryhmän taidot on hiottu kuntoon, yhdistellään ryhmien suorituskykyä. Rotaatiokoulutuksen loppuvaiheilla taistelupioneerijoukkueen kaikkien ryhmien kyvyt mitataan joukkuetasoisessa liikkeenedistämistehtävässä

Mitä nämä ryhmät sitten alueella tekevät, laittavat miinaa maahan? – Päinvastoin.

Taistelupioneerijoukkueen johto pitää huolen, että joukkueen ryhmillä riittää tehtäviä. Näitä tehtäviä joukkueen johtaja ja varajohtaja saavat niin omasta pataljoonasta, kuin myös pataljoonan yläjohtoportaalta. Pioneeritoimintaa myös koordinoidaan KFOR:n esikunnasta saakka, joten johtajilla riittää omassakin kalenterissa katselmointeja sekä kansainvälisiä kokouksia. Johtamisyhteyksien tarve niin kotimaahan, kuin operaation sisäiseen viestiliikenteeseen on kova, jonka takia johto-osiiin on myös liitetty oma viestialipuseeri tukemaan joukkueen johtoa. Suomalaisen pioneerien lyhytsanaisuus ja yhdet puheet-mentaliteetti on ymmärretty esikunnan tasosta riippumatta; ”If you want to win, hire a Finn.”

Raivaajaryhmä on pääsääntöisesti valmiudessa räjähtämättömien ampumatarvikkeiden raivaamiseen. Suomalaiset raivaajat tekevät tätä työtä rinta rinnan yhdysvaltalaisen kanssa. Usein operatiivisten tehtävien niin salliessa raivaajat harjoittelevat toimintaa heidän kanssaan sekä tukevat paikallisviranomaisia heidän raivaamistehtävillään. Päivystysluontoisen tehtävän lisäksi ryhmä tekee KFOR operaation

joukkojen toimintaan liittyviä tarkastuksia ja etsintöjä. Kun ”keikka” tulee, joukkueen johto-osiiin kuuluvat tulkki ja lääkintämies hyppäävät kyytiin sujuvan ja turvallisen tehtävän tueksi.

Pioneeriryhmä on joukkueen todellinen linkkuveitsi. Usein tiestöntiedustelutehtävän nappaa tämä ryhmä, vaikka nimi voisi hyvinkin myös olla suojelutiedusteluryhmä. Ryhmään on kerätty kotimaan suojelutoiminnan karkiosajia, joiden taidoista on Kosovossa huutava pula. KFOR tukee paikallisviranomaisia (vertaa STUK & TUKES) alueen teollisuuskemikaalien sekä säteilylähteiden valvonnassa. Ryhmä toteuttaa KFOR operaatiolle kriittisimpien kohteiden lähellä olevien kemian teollisuuden laitoksiin valvontatarkastuksia (TIM-site inspection - Toxic Industrial Material-site). Operaatiossa tämän ryhmän suorituskyky on ainutlaatuinen ja sen kysyntä on kova. Kalusto tällä ryhmällä on tietysti alansa huippua.

Työkoneryhmän tehtävät alueella ovat itsestään selkeitä. Kosovon maaperä liuskekiven ja mudan sekoitukseksi pitää tämän ryhmän koneet käynnissä vuodenajasta riippumatta. Alueen tiestö on vain osin päällystettyä, joten KFOR:n joukkojen panssaroidut ajoneuvot kuluttavat tiestön välillä käyttökelvottomaan kuntoon. Tarvittavat koneet lavetille ja kohti työmaata! Onneksi ryhmän miehistön osaaminen on karttunut kotimaan teillä, sillä Kosovon tiet ovat kapeita ja kaapelit matalalla. Etenkin työkonemiesten osalta voidaan todeta, että reservissä on sitä voimaa!

SOK taistelupioneerijoukkue on pioneeriaselajissa tällä hetkellä vertaansa vailla, kansainvälistä aselajikokemusta ei muualta saa!

Tekstin kirjoittaneet:
kapteeni Henri Pullinen
ja yliluutnantti Timo Hakanen

Sotilaspappien työ tukee toimintakykyä monissa olosuhteissa

Sotilaspappien tehtävänä on tukea Puolustusvoimien palveluksessa olevaa henkilöstöä niin, että he kykenevät suoriutumaan tehtävistään koulutuksen aikana ja tarvittaessa myös vaativissa olosuhteissa mahdollisimman hyvin.

Arjessa tuki on ennen kaikkea keskusteluapua. Käsiteltävät aiheet vaihtelevat yksilön kuormituksesta ja elämän muutostilanteista identiteettiin, minäkuvaan ja itsetuntoon. Jokainen valitsee itse, mistä haluaa puhua. Keskustelut ovat ehdottoman luottamuksellisia, eikä sotilaspapin työ rajaa aiheita, vaan lähes-

tyy ihmistä kokonaisuutena. Tässä mielessä puhutaan sielunhoidosta: mikään inhimillinen ei ole vierasta.

Sotilaspappien työ on osa esikuntapäällikön johtamaa psykososiaalisen tuen kokonaisuutta, jossa toimivat myös sosiaalikirjaattorit. Erityisesti vakavissa poikkeustilanteissa – kuten vakavissa loukkaantumisissa tai kuolemantapauksissa – tuen oikea-aikaisuus on keskeistä. Tapahtumia ei voida muuttaa, mutta niiden käsittely tukee yksilön ja joukon palautumista. Onneksi tällaiset tilanteet ovat harvinaisia.

Poikkeusoloissa tukipalveluiden merkitys korostuu entisestään. Sotilaspapit osallistuvat toimintakykoulutukseen, jonka tavoitteena on vahvistaa kykyä tunnistaa ja käsitellä kuormitusta jo varhaisessa vaiheessa. Johtajakoulutuksessa käsitellään muun muassa kuoleman, kärsimyksen ja moraalisen stressin teemoja sekä stressireaktioiden tunnistamista. Oman esimerkin merkitys korostuu erityisesti vaativissa tilanteissa.

Purkukeskustelukoulutus on esimerkki konkreettisesta työkalusta, jota voidaan pitää eräänlaisena ”perustaistelumenetelmänä” henkisen toimintakyvyn tukemisessa. Osaaminen ei rajoitu vain yksilöön, vaan se vahvistaa koko yhteisön toimintakykyä.

Porin prikaatin kriisinhallintakoulutus tarjoaa sotilaspapeille myös mahdollisuuden kehittää ja arvioida omaa työtään. Säkylässä toteutettava pitkäjänteinen yhteistyö Kriisinhallintakeskuksen kanssa on mahdollistanut koulutuksen jatkuvan kehittämisen operaatioista saadun palautteen perusteella.

Johtajilla on keskeinen rooli alaisensa hyvinvoinnin tukemisessa, mutta on havaittu, että toimintakyvyn ja kuormituksen käsittelyn perusteet tulee opettaa koko henkilöstölle. Realistinen ihmiskuva, omien rajojen tunnistaminen ja oman esimerkin vaikutus ovat ratkaisevia tekijöitä vaativissa tilanteissa.

Sotilaspappien ja muiden tukitoimijoiden yhteistyö onkin jalostunut osaksi varusmieskoulutuksen käytäntöjä Porin prikaatissa.

Risto Katila, Porin prikaatin kenttärovasti

pintos70
Elämän ytimessä.

Pintos on ollut jo 70 vuoden ajan elämän ytimessä – rakenteissa, jotka ovat olennainen osa toimivaa Suomea. Ratkaisumme eivät näy ulospäin, mutta ne ovat elintärkeitä kodeille, kouluille, päiväkodeille ja julkisille rakennuksille. Mahdollistamme kestävän pohjan elämän pienille ja suurille asioille – nyt ja tulevaisuudessa.

pintos.fi

Liity Killan jäseneksi

Se käy helposti osoitteessa:
www.porinprikaatinkilta.fi/JÄSENYYS/jäsenhakemus
Porin prikatin kiltä ry.

OP Lounaismaa

Keskittäminen tekee bonusta

OP Lounaismaan omistaja-asiakkaana hyödyt OP-bonuksistasi eniten, kun keskität pankki-palvelusi ja vakuutuksesi meille. Vain meiltä saat yhdestä paikasta kaikki tarvitsemasi pankki-, vakuutus- ja sijoituspalvelut – ja sehän tekee bonusta omistaja-asiakkaalle.

Lue lisää: **op.fi/bonus**

LEGAD

Asianajo rikos-, riita- ja sotilasasioissa Suomessa ja ulkomailla – viiden operaation kokemuksella.

Timo Koivikko, lakimies, OTM, VTM
050 501 2668

legad.fi

TESTAMENTTILAHJOITUS

- Maanpuolustuksen historiaa ja kerhoperinnettä ylläpitävän ja keräävän Huovinrinteen Kerhosäätiö sr:n kerhokiinteistön tulevaa peruskorjausta voi tukea testamenttilahjoituksilla.
- Yleishyödyllisen yhteisön, kuten Kerhosäätiön, ei tarvitse maksaa testamenttilahjoituksesta perintöveroa.

Yhteydenotot toimitusjohtaja Matti Vihottula, 0400 772693
tai matti.vihottula@gmail.com.

Kohti muuttuvaa sodankäyntiä

Modernin taistelukentän elementit ja haasteet

Teksti: 3 JK Kuvat: kersantti Julia Hauta-alus

Kuluneen vuoden aikana Porin prikaati on ottanut ripeitä askelia vastatakseen jatkuvasti monimutkaistuvan ja muuttuvan taistelukentän haasteisiin. Konkreettisimmin tämä on näkynyt valmistuneissa rakennushankkeissa, joista Niinisalon päässä esimerkkinä toimivat Hämeenkanhaalle valmistuneet BASE25-harjoitustukikohta sekä varuskunnan yhteyteen tehty FPV-esterata. Nykyaikaisen taistelukentän elementit tuodaan varusmieskoulutukseen etenkin droonien ja niiden uhan osalta ensin mainitussa suojautumisen kannalta ja jäl-

kimmäisessä varsinaisen droonien taistelukäytön harjoittamisen osalta.

Linnoitetun sodankäynnin koulutuksen kärkiosaaja

Loppuvuodesta 2025 ennätysajassa valmistunut BASE25 harjoitustukikohta on lajissaan ja kokoluokassaan valtakunnan ensimmäinen ja varsinaisen koulutuskäytön ohella se toimii prototyyppinä ja koekenttänä myös muualle rakennettaville tukikohdille. Vuoden 2026 aikana Säkylän huovinrinteelle valmistunut vastaava tukikohta yhdessä jo

Varusmieskoulutuksessa otetaan huomioon toisaalta suojautuminen droonien uhan osalta ja toisaalta varsinaisen droonien taistelukäytön harjoittaminen.

Kuva: Ruotuväki/kaartinjääkäri Lempi Leinonen

valmistuneiden maalitukikohtien kanssa osoittaa, että Porin prikaatia voidaan jo hyvällä syyllä kutsua linnoitettun sodankäynnin koulutuksen kärkeksäajaksi asevoimissamme.

Harjoitustukikohta itsessään on rakennettu ensi sijassa jääkärijoukkueen taistelua ja tarpeita silmällä pitäen. Joukkueen kalusto ajoneuvoista drooneihin, panssarintorjunta-aseet sekä viestivälineet on otettu tukikohdan suunnittelussa huomioon mahdollistaen joukkueen siirtymisen, majoittumisen ja varsinaisen taistelun käymisen täysimääräisesti. Tukikohta sisältää taisteluhautoja, ajoneuvo- ja täydenyssuojia, korsuja, tuliasemia sekä kokonaan maanpinnanalaisia yhdyskäytäviä ja asemia usealla tasalla, jolloin taistelu on mahdollista käydä käyttäen hyväksi taistelukentän syvyyttä myös muuhunkin suuntaan kuin suoraan alaspäin.

Tukikohdassa voidaan harjoittaa joukkoja monipuolisesti aina yksilötasolta komppaniatasolle saakka, joten esimerkiksi rakennetun alueen partiotekniikkaa samoin kuin komppanian hyökkäystä valmisteltuja asemia vastaan voidaan tukikohdassa harjoittaa yhtäläisesti. Aikanaan tukikohtaa tultaneen kehittämään mahdollistamaan jopa yksikön kokoisen joukon puolustustaistelun

harjoittelun. Tukikohta tarjoaa kokonaan uudenlaisen mahdollisuuden joukkojen totuttamiseen maanpinnan alla toimimiseen ja ryhmitymiseen, jossa tarkoituksessa sillä on luonnollisesti paljon annettavaa myös muillekin joukoille jalkaväen ohella. Tukikohtaa on käytetty 3. jääkärikomppanian intensiivisen taisteluharjoittelun ohella esimerkiksi osana jokaisen taistelijan taistelijarata-hanketta, jossa tukikohdalla on kyetty tuottamaan elämyksenomaisesti kokemuksia nykyaikaisen taistelukentän realiteeteista.

Miehittämättömien ilma-alusten ulkolennätysrata

Hämeenkankaalle suunniteltu ja rakennettu ulkolennätysrata on miehittämättömien ilma-alusten eli droonien lennättämiseen suunniteltu kokonaisuus. FPV-koulutuksen alkaessa oli tarve saada siihen soveltuva harjoittelualue, joka koostuu erilaisista esteistä, porteista, pujotteluelementeistä, juoksuhaudoista sekä nousu-, ja laskualustoista. Tällä alueella voidaan harjoitella turvallisesti lennättämistä, lennonhallintaa, esterataharjoittelua, sekä hyötykuorman käyttöä. Rata on muokattavissa ja esteitä pystytään siirtämään käyttötarkoituksen mukaan.

National Defense Universityn vierailu Porin prikaatissa

Teksti: everstiluutnantti Vesa Kankare

Porin prikaatilla oli kunnia isännöidä yhdysvaltalaisen National Defense Universityn (NDU) opiskelijoita ja lähetystön henkilöstöä. Sotilaista ja siviileistä koostunut osasto vieraili Säkylän varuskunta-alueella 17.4.2026 esikuntapäällikön isännöimänä. Edellisenä päivänä osasto oli vieraillut Maanpuolustuskorkeakoululla.

Vierailu liittyi opiskelijoiden strategian alan akateemisen tutkimuksen tiedonhankintaan. NDU:n vuosikurssi jakaantuu useaan eri työryhmään, joista jokainen tekee aiheeseensa liittyvän tutkimuksen. Tällä vuosikurssilla opiskelee myös kaksi suomalaista, jotka eivät kuitenkaan olleet tämän työryhmän mukana. Kurssilla keskitytään kriittisen ajat-

telun kehittämiseen ja sotilaallisen elementin luovaan hyödyntämiseen kansallisen strategian ja laaja-alaisen operaatioiden yhteensövitämisessä tavoitteena menestyä olosuhteiden jatkuvan muutoksen sävyttämässä globaalissa kilpailussa. Työryhmien työt esitellään kurssin päätteeksi Yhdysvaltain hallinnon edustajille.

Kiinnostuksen kohteena vierailla oli suomalainen asevelvollisuus ja varusmiesten sekä reserviläisten koulutus. Näiden aiheiden lisäksi heidät perehdytettiin Porin prikaatin toimintaan ja historiaan, mikä näin juhluvuotena herätti vieraissa ansaittua kunnioitusta.

Vierailun lopuksi työryhmä tutustui varusmieskoulutukseen kahdella eri

kohteella. Hiekkatehtaan alueella osasto seurasi 3. jääkärikomppanian FPV (First Person View) lennokkikoulutusta, josta he olivat erittäin kiinnostuneita. Samalla selvisi, että vastaavan kaltainen lennokkitointa on myös heidän asevoimissaan vielä kehityksen alkutaipaleella. Lopuksi ennen vierailun päätöstä osasto seurasi Sotilaspoliisikomppanian koulutusta, minkä aiheena oli taistelu rakennetulla alueella. Koulutuskauden vaiheesta johtuen kummankin yksikön koulutus oli vielä perustaitojen harjoittelua, mistä huolimatta vieraat olivat vaikuttuneita koulutusjärjestelmästäme sekä ennen kaikkea keskusteluiden kautta välittyneestä maanpuolustustahdosta.

Hiekkatehtaan alueella osasto seurasi kiinnostuneena 3. jääkäri-komppanian FPV (First Person View) lennokki-koulutusta.

Pohjanmaan aluetoimiston ajankohtaisia asioita

Seinäjoella toteutettiin 11.4. maanpuolustustapahtuma TURVA26. Puolustusvoimien lisäksi tapahtumaa oli järjestämässä alueen reserviläisjärjestöt, rauhan- turvaajat sekä muita maanpuolustuksen aktiivisia toimijoita. Tapahtuma järjestettiin tämän muotoisena nyt neljättä kertaa ja se sai jälleen hyvän vastaanoton.

Maanpuolustustapahtumaan sisältyi maanpuolustusjuhla, jossa musiikista vastasi MPK:n Pohjanmaan soitto- kunta. Juhlapuheen piti Filosofian tohtori, Kannuksen kaupunginjohtaja ja entinen puolustusministeri Jussi Niinistö. Juhlaan kuuluivat myös sotaveteraanin haastattelu sekä Puolustusvoimien tervehdys, jonka juhlaan toi aluetoimiston päällikkö. Kauppakeskuksen arvion mukaan kävijöitä oli huomattavasti enemmän kuin normaalisti. Lämmin kii-

tos Porin prikaatin materiaalikeskukselle ja joukkoyksiköille, joilta saimme henkilöstö- ja kalustotukea sekä tietysti aluetoimiston omalle välle, joiden työpanoksella saimme toteutettua onnistuneen tapahtuman.

Alueellinen maanpuolustuskurssi järjestettiin toukokuussa Kauhavalla viiden päivän mittaisena. Kurssilaiset olivat pääosin pohjalaismaakunnista. Tämän kurssin järjestelyvastuussa ovat Lupa- ja valvontavirasto sekä Porin prikaatin Pohjanmaan aluetoimisto. Kurssin keskeisin päivä keskittyi puolustuskykyyn, jolloin luennoivat apulaiskomentaja ja aluetoimiston päällikkö. Kurssilaiset tutustuivat myös paikalle tuotuun prikaatin kalustoon sekä heille kerrottiin alueella aikoinaan toimineen Ilmasotakoulun ja Lentosotakoulun historiasta. Fyysistä toimintakykyä

pääsi mittaamaan iltapäivän lopuksi järjestetyn kuntopiirin ja muutamien itsepuolustusliikkeiden muodossa. Ilmapiirin ja kurssipalautteen perusteella on jälleen tehty erinomaista työtä.

Sotilasmusiikista saimme nauttia 29.5. jolloin Miljazz -kiertue konsertoi Seinäjoella. Tapahtumaan liittyi Porin prikaatin kalustonäyttely. Sää oli aurinkoinen ja ihmisiä oli paljon liikkeellä.

Puolustusvoimain lippujuhlanpäivään 4.6. kuuluvat reserviläisten ylennystilaisuudet, jotka järjestettiin maakuntakeskuksissa Vaasassa, Kokkolassa ja Seinäjoella. Onnittelut 4.6. ylennetyille ja palkituille.

Varma syksyn merkki on kutsunnat, jotka Pohjanmaan aluetoimisto aloittaa Uudestakaarlepyystä 17.8.

ja ne jatkuvat joulukuun puoliväliin saakka.

Kuluvana vuonna on myös ylläpidetty ja parannettu paikallispuolustuksen valmiuksia. Puolustusvoimien vapaaehtoisilla harjoituksilla ja Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kursseilla on ylläpidetty ja parannettu reserviläisten osaamista sekä varautumista pohjalaismaakunnissa. Kevään mittavimpana yhteisharjoituksena oli PAUHA26, joka järjestettiin Lohtajan ampuma- ja harjoitusalueella maaliskuun viimeisenä viikonloppuna. Reserviläiset ovat antaneet harjoituksista erinomaisen palautteen. Pohjanmaan aluetoimiston yhteydenpito muihin viranomaisiin, kuntiin ja kaupunkeihin sekä muihin keskeisiin kokonaismaanpuolustuksen toimijoihin on jatkuvaa.

Toivotan rauhallista kesän aikaa!

Aluetoimiston päällikkö
everstiluutnantti Pasi Heinua

Kuvat: Pasi Lindroos ja
Pohjanmaan aluetoimisto

Nuorten kurssilta
kouluttajaksi –

MPK loi polun maanpuolustukseen

Teksti: MPK Lounais-Suomi/ Koulutus- ja
viestintäsihteeri Sari Mastromarino

Porilainen Emmi-Lotta Lindell löysi maanpuolustuksen MPK:n nuorten kurssilta vuonna 2017. Asepalvelus, aliupseerikoulutus ja myöhempi kouluttajatoiminta ovat vieneet hänet takaisin MPK:n kentille – tällä kertaa kouluttajan roolissa.

Ensikosketus Gyltössä

Vuonna 2017 Emmi-Lotta Lindell osallistui MPK:n nuorten kurssille Gyltön saarella. Kokemus jäi mieleen ensimmäisenä kosketuksena maanpuolustukseen.

– Kurssi tarjosi ensikosketuksen varusteisiin, toimintatapoihin ja siihen, mitä asepalveluksessa

Asepalvelus ja johtamisen alku

Seuraavana vuonna Lindell aloitti asepalveluksensa Porin prikaatissa viestikomppaniassa. Aliupseerikurssi ja tehtävät esikuntaryhmän johtajana syvensivät kiinnostusta johtamiseen.

*Emmi-Lotta Lindell oli kouluttamassa vuonna 2025 Miehistöstä aliupseeriksi (MAUK)-kurssilla.
Kuva: Sari Mastromarino*

– Se oli ensimmäinen kerta, kun olin johtamisasemassa. Opin vastuunkantoa, yhteistyötä ja erilaisten ihmisten johtamista, hän sanoo.

Paluu MPK:n toimintaan

Kotiutumisen jälkeen MPK jäi hetkeksi opintojen varjoon, mutta paluu tapahtui reserviläisjohtajakurssin kautta. Sen jälkeen tie vei kouluttajatehtäviin. Nykyisin Lindell toimii kouluttajana nuorten, naisten ja reserviläisten kursseilla Lounais-Suomessa.

– Näkee nuoria, jotka ovat samassa tilanteessa kuin itse olin. Se motivoi antamaan takaisin, hän kertoo.

Kouluttajapolku ja kohokohdat

K1-kouluttajakurssi vahvisti siirtymistä kouluttajaksi. Yksi merkittävimmistä kokemuksista on ollut Miehistöstä aliupseeriksi -kurssi apukouluttajana.

– Pitkä kokonaisuus, jossa näki selvästi osallistujien kehityksen ja vahvan yhteishengen, Lindell kuvaa.

Taitoja myös työelämään

MPK:n toiminta on tuonut hyötyjä myös siviilielämään.

Emmi-Lotan mieluisimpia kursseja kouluttaa ovat nuorille suunnatut Intti tutuksi-kurssit. Kuva Veijo Lindgren.

– Johtaminen, vuorovaikutus ja esiintyminen ovat kehittyneet paljon. Niistä on ollut hyötyä työelämässä, hän sanoo.

Suurin merkitys löytyy kuitenkin ihmisistä.

– Yli puolet ystävistäni on tullut MPK:n kautta.

Matka jatkuu

Tällä hetkellä Lindell toimii aktiivisena kouluttajana ja valmistautuu nuorten kurssin varajohtajatehtäviin. Hän osallistuu edelleen myös itse kursseille kehittyäkseen.

– Mitä enemmän tätä tekee, sitä enemmän huomaa mahdollisuuksia. Jokaiselle löytyy oma paikkansa, hän sanoo.

Nuoresta kurssilaisesta on kasvanut kouluttaja, joka nyt ohjaa uusia osallistujia heidän ensiaskeleillaan maanpuolustuksen parissa.

Niinisalo pilotoi maastoruokailun uudistusta

Teksti ja kuvat: Leijona Catering

Maastoruokauudistus on otettu positiivisesti vastaan. Maastoruokailun pilotin asiakastytyvyyskyselyssä noin 90 prosenttia vastaajista kertoi olevansa tyytyväisiä uudistettuun lounaaseen.

- Leipää ja leivänpäällisiä palautui paljon ravintoloihin ja niistä syntyi ruokahävikkiä.

Leipä vaihtui monipuolisiin lisäkkeisiin

Vain syöty ruoka auttaa jaksamaan. Uudessa maastoruokalistassa lisäkkeet ovatkin helposti syötäviä. Lisäkkeet voi myös ottaa helposti mukaan ja nauttia sopivassa tilanteessa. Uusia lisäkkeitä ovat esimerkiksi siemennäkkäri ja välipalapatukka.

- Maastossa ruokailutilanteet ovat monesti nopeita eikä aikaa erillisten tuotteiden kanssa näpertelyyn ole. Olemme saaneet palautetta, että mukaan otettavat tuotteet toimivat hyvin välipaloina, Kosela sanoo.

Myös juomia on uudistettu. Kun aiemmin juomana oli sekamehu, nyt juomiin on tuotu vaihtelevuutta ja ne ovat ravinteikkaampia. Mukana on esimerkiksi annospakattua maitoa, mehukeittoa, kaakaota ja proteiinijuomaa.

Pilottijakso osoitti konkreettisesti, miten tärkeää tuotteiden helpokäyttöisyys on. Kosela oli alokasjoukkueen ensimmäisen maastoyön jälkeen mukana aamupalalla. Juomana oli tarjolla annosmaitoa, jonka joukkoon oli tarkoitettu sekoittaa purkin korkista kaakaota.

- Siinä pakkasessa en nähnyt kovin monen sekoittävän kaakaota maitoon. Kokemus osoitti, että tuotteiden pitää olla helposti käytettäviä ja sellaisenaan juotavia. Vaihdoimmekin juomaksi valmiskaakaon.

Maastoruokailu uudistui koko Suomessa huhtikuussa. Uudistuksen valmistelussa Niinisalon ja Haminan varuskunnilla oli tärkeä rooli. Ne testasivat uutta maastoruokalistaa alkuvuonna kahden viikon ajan.

Leijona Cateringin tuotekehittäjä **Kalle-Pekka Koselan** mukaan Niinisalo oli hyvä paikka maastoruokailun pilotointiin, koska varuskunta käyttää paljon maastoruokaa. Kosela oli pilotoinnin aikana mukana seuraamassa ruokailuja. Lisäksi palautetta kerättiin asiakastytyvyyskyselyllä.

Uudistuksen tavoitteena on varmistaa, että varusmiehet jaksavat paremmin maasto-olosuhteissa ja toimintakyky säilyy hyvänä. Lisäksi uudistuksen avulla vähennetään ruokahävikkiä, lisätään ruuan kotimaisuusastetta ja vahvistetaan huoltovarmuutta.

- Olimme saaneet asiakastytyvyyskyselyistä palautetta, että maastoruokailusta jää nälkä. Etsimme

uudistuksessa keinoja, joilla varmistetaan ruuan maistuvuus ja riittävä kaloreiden saaminen.

Yksi isoista muutoksista on leivän, levitteiden ja leivänpäällisten jääminen pois maastoruokailusta. Aiemmin jopa noin 40 prosenttia energiasta tuli leivästä ja margariinista. Koselan mukaan leivän kulutus on viime vuosien aikana koko ajan vähentynyt.

Pakin pohjalle, ei kanteen. Maastoruokailussa ruokailija saa vuorokaudessa kaikkiaan 3 600 kilokaloria. Yhteen pääruoka-annokseen ruokaa annostellaan kaksi kauhallista pakin syvään osaan.

Kaikki pääruuat uudistuivat, puuro täyteläisempää

Kaikki maastoruokailistan pääruuat ovat uusia tai niitä on muokattu vanhoista resepteistä niin, että ne ovat monipuolisempia, maistuvampia ja ravitsevampia. Lisäksi kaikki puurot tehdään maitoon, joten myös ne ovat aiempaa ravinteikkaampia ja täyteläisiä.

Maastoruokailussa ruokailija saa vuorokaudessa kaikkiaan 3 600 kilokaloria ja suurin osa kaloreista tulee pääruuasta. Yhteen pääruoka-annokseen ruokaa annostellaan kaksi kauhallista pakin pohjalle, Kosela kertoo.

Leijona Cateringin kehityspäällikkö **Sari Lipastin** mukaan myös uusia raaka-aineita on otettu käyttöön. Yksi niistä on ruokakaura.

Olemme saaneet ruokakaurasta hyvää palautetta nimenomaan maastoruokailusta. Vaikka se ei varuskunnissa saliruokailussa lisukkeena kovin hyvin maistukaan, niin maastossa se maistuu. Olemme korvanneet maastoruokailussa riisin konaan ruokakauralla.

Koselan mukaan ruokakauran käyttö vahvistaa varautumista ja huoltovarmuutta. Mahdollisessa kriisitilanteessa sen saaminen on helpompaa kuin riisin.

Myös ravitsemuksellisesti se on ylivoimainen riisiin verrattuna. Kun olen esitellyt kaikkia kauran hyviä puolia varusmiehille, yleensä epäileväisimmätkin ovat vakuuttuneet, Kosela kertoo.

Lipastin mukaan kaura on maastossa käytettävyydeltään erinomainen sen lämmönkestävyyden ansiosta. Rakenne säilyy hyvänä jopa neljän tunnin ajan, joka on maksimialka valmiin ruuan säilyttämisessä.

Pilotissa saatu asiakaspalaute toi meille varmuuden, että tuotteen rakenne, ulkonäkö ja maku säilyvät hyvinä, Kosela sanoo.

Toinen myönteinen raaka-ainelöytö oli proteiinipasta. Sen kestävyys maasto-olosuhteissa on parempi kuin tavallisen pastan. Pilotin tuoma asiakaspalaute myös proteiinipastasta oli hyvää.

Lisäksi se tietysti parantaa ruuan proteiinipitoisuutta, mikä on monille varusmiehille tärkeää, kertoo Kosela.

Maastossa ateriat koostuvat kolmesta komponentista eli pääruuasta, juomasta ja lisäkkeestä. Lisäkkeet voi helposti ottaa mukaan välipalaksi maastoon.

Aamupala: Puuro, hillo ja Välipalapatukka

Maastolounas: proteiinipasta, proteiiniksi ja lisäkkeet

Palautetta kannattaa antaa

Niinisalon ja Haminan maastoruokailupilotit kestivät kaksi viikkoa ja palautteita antoi kaikkiaan 600 ruokailijaa.

Saimme hyvin kattavat määrät palautteita molemmista paikoista. Asiakastytytyväisyyskyselyiden mukaan uudistuksen vastaanotto oli positiivinen. Lounaaseen kertoi olevansa tyytyväinen noin 90 prosenttia vastaajista. Hyvin harvoin ravintola-alalla näkee tuollaisia lukuja, Kosela sanoo.

Palautteissa esiin tulleet kehittämisideat otettiin heti huomioon ja suunnitelmiin tehtiin tarpeen mukaan muutoksia.

Uusi maastoruokalista on ollut käytössä koko maassa 20. huhtikuuta lähtien. Koselan mukaan yleinen käsitys ravintoloissa on, että ruokaa tulee aiempaa vähemmän takaisin maastosta. Ravintoloiden työtä uusi ruokalista on sujuvoittanut ja ruuan pakkaaminen onnistuu nopeammin.

Yksittäispakatuista tuotteista tulee pakkausjätettä, mutta ruokailistan selkeyttämisen takia pakkausjätteen

määrä vähenee kokonaisuudessaan aiempaan verrattuna. Annospakauksista syntyvä jäte kierrätetään varuskuntaravintolassa.

Positiivista on tietenkin ruokahävikin väheneminen. On turhauttavaa pakata ruokaa, joka päättyy biojätteeseen.

Koselan ja Lipastin mukaan palautteita maastoruokailusta kuunnellaan edelleen herkällä korvalla, ja listaa sekä reseptejä kehitetään edelleen. Maastoruokalista uudistuu kahdesti vuodessa. Syksyn listaa työstetään parhaillaan.

Meille on todella tärkeää kerätä palautetta myös uudistuksen jälkeen ja reagoida asiakkaiden toiveisiin. Kannattaakin siis antaa palautetta ja ideoita ruuan kehittämiseksi, Lipasti kehottaa.

Maastoruokailustat löytyvät verkosta osoitteesta www.leijonacatering.fi/ruokailustat/

Virtuaalikoulutus osana nykyaikaista varusmieskoulutusta

Teksti: vääpeli Valtteri Mannersuo

VKY nykyaikaisessa koulutuksessa Virtuaalikoulutusympäristö (VKY) on kiinteä osa nykyistä varusmieskoulutusta. Se on ”first person shooter”-tyylinen simulaattori, jossa varusmiehet harjoittelevat taistelutekniikkaa virtuaalisesti. Taistelija kokee tilanteet omien silmiensä ja korviensa kautta realistisesti mallinnetussa ympäristössä, jossa on huomioitu myös fyysiset rajoitteet.

VKY:n avulla joukot oppivat taktiikat jo luokassa, mikä nopeuttaa ja tehostaa myöhempää maastoharjoittelua. Virtuaalikoulutus ei korvaa fyysistä harjoittelua, mutta tarjoaa selkeän kuvan taistelun kokonaisuudesta ja oikeista toimintamalleista.

Apuväline kouluttajalle

Järjestelmä on ohjattava ja mitattava: kouluttaja seuraa jokaisen taistelijan toimintaa reaaliajassa, keskeyt-

tää tilanteen palautteen antamista varten ja aloittaa harjoituksen uudelleen sekunneissa. Tallennusominaisuus (After Action Review) mahdollistaa yksityiskohtaisen palautteen ja materiaalin uudelle saapumiselle.

VKY tukee koulutusta yksilöstä partioon, joukkueeseen ja laajempiin kokonaisuuksiin. Se on myös korvaamaton johtajakoulutuksessa, sillä virtuaaliympäristössä johtajiksi koulutettavat voivat ohjata ”alaisia”, vaikka luokkavaiheessa oikeita alaisia ei ole.

Perinteisen koulutuksen tuki

Virtuaalikoulutus ei opeta fyysisiä taitoja, kuten juoksemista, ampuamista tai syöksymistä. Se on kuitenkin tehokas tapa opettaa, missä yhteydessä, minne ja miksi tiettyjä toimia tehdään. VKY sisältää tarkasti mallinnettua kalustoa, ihmishahmoja, aseita ja myös suomalaisia harjoitusalueita.

Virtuaalinen koulutus soveltuu erityisesti aiheisiin, joita on muuten vaikea havainnollistaa turvallisesti, kuten epäsuora tuli, miinat, ilmavihollisen toiminta ja asutuskeskustaistelu. Se luo vahvan taktisen pohjan, jonka päälle varsinaiset maastotaidot voidaan rakentaa nopeasti ja turvallisesti.

ÄLÄ NUKU ETUJESI OHITSE

Lataa S-mobiili nyt!

satakunnanosuuskauppa.fi

SATAKUNTA

TERÄSPAALUTUKSIA

Tasaisen varmasti - paalupaikalla!

**KANKAREEN
PAALUTUS**

050 5273 614

myynti@kankareenpaalutus.fi

www.kankareenpaalutus.fi

TAPANI MIKOLA
ONNITTELEE JUHLIVAA
PORIN PRIKAATIA

Sotilaskotityötä liki puoli vuosisataa

Teksti: Matti Vihurila Kuva: Pirkko Rajalan arkistot

Meillä Suomessa sotaväki ja sotilaskoti kulkevat käsi kädessä, kasarmilla ja maastossa, niin maalla, merellä kuin rajallakin. Maailmanlaajuisestikin ajatellen sotilaiden ja heitä varten aikoinaan perustetun, isolta osin vapaaehtoisten naisten ylläpitämä järjestö on poikkeuksellinen. Muualla vastaavaa toimintaa varuskuntaolosuhteissa ylläpitävät mm. kaupalliset toimijat ja NMKY. Tiesittekö muuten, että vuonna 1918 perustettu Sotilaskotiliitto on Suomen vanhin yhtäjaksoisesti toiminut vapaaehtoinen maanpuolustusjärjestö?

Neljällä vuosikymmenellä Säkylän sotilaskodissa työskennellyt sotilaskodinhoitaja **Pirkko Rajala** tietää, miten odotettu ja tervetullut sotkuauto palveluineen onkaan ollut.

Terve Pirkko, mitä kuuluu?

- Kiitos hyvää. Tulin juuri Raumalta, missä olimme puolisoni Ykän (yli luutnantti evp. **Yrjö Partanen**) kanssa tapaamassa poikamme **Juhan** ja vaimonsa **Miran** lapsia **Lenniä** ja **Liljaa** eli kuten 3,5-vuotias Lilja asian ilmaisi, ”hoitamassa mummin ja papparaisen hommia”.

Miten kuvailisit itseäsi kolmella sanalla tai sanaparilla?

- Ratkaisukeskeinen, jämäpti ja määrätietoinen.

Tulit töihin sotilaskotiin vuonna 1964, miltei samaan aikaan, kun prikaati siirtyi Turusta Säkylään. Paikallinen sotilaskotiyhdistys oli perustettu vasta edellisenä vuonna.

Varuskunnan alkuvuosina sotilaskoti oli sijoitettuna ruokalarakennukseen. Kalustuksena olivat ruokalan pöydät ja jakkarat. Suuri hetki koitti v. 1967, kun yhdistyksen oma sotilaskoti valmistui. Vuodelta 1966 olevassa kuvassa sotilaskotisaret ja sotilaskotilähetit ovat yhteisellä kahvitaulla. Pirkko Rajala on kuvassa toinen vasemmalta.

Miten Kiukaisten tyttö päätyi Huovrinteelle ja millainen oli sotkun alkutaival uudessa ja vielä rakennusvaiheessa olevassa varuskunnassa?

- Satakunnan Kansassa oli ilmoitus, jossa sotilaskotiin haettiin myyntityöhön osallistuvaa kassanhoitajaa, ja minulla oli aiempaa kokemusta molemmista tehtävistä. Haastattelun jälkeen noin kahden viikon kuluuttua aloitin työt, joita kesti aina vuoteen 2010 asti. Aluksi sotilaskoti

toimi ruokalan neloskäytävällä, jossa nykyisin on henkilökunnan työpaikkaruokailu. Vuonna 1966 siirryimme ruokalarakennuksen alakertaan, ja seuraavana vuonna viimein omaan rakkaaseen sotilaskotiimme. Se tuntui upealta.

Säkylän sotilaskodin palvelut olivat aikoinaan tarjolla useammassakin eri toimipisteessä. Missä kaikkialla sotkun palveluja oli tarjolla?

- Kasarmialueen sotilaskodin lisäksi palvelumme olivat tarjolla myös vuonna 1969 valmistuneella ampuamarin Paviijongilla, jossa palkattu työntekijämme työskenteli arkisin, ja viikonloppuisin asiat hoidettiin muun henkilöstön ja vapaaehtoisten sisarten voimin. 1970-luvun puolivälistä alkaen ylläpidimme varuskuntasairaalan kanttiinia parisen tuntia päivässä. Aikoinaan myös Raasin legendaarisen leiriosotilaskodin hoitaminen siirtyi Turusta meille Säkylän sisarille, mutta se päättyi 2010-luvun alussa. Kasarmien juoma-automaatit hankittiin 1980-luvun alussa. Varusmiesten toivomuksesta v. 1996 sotilaskodin pihalle hankittiin grillivaunu, ja tämä "Sodegrilli" palveli asiakkaita vuoteen 2011.

"Vuonna 1967 siirryimme viimein omaan rakkaaseen sotilaskotiimme. Se tuntui upealta."

Sotilaskotiauto on tärkeä ja odotettu vieras maastoharjoituksissa olevien sotilaiden keskuudessa. Yksi työsi keskeinen osa oli tuon LSK-toiminnan (liikkuva sotilaskoti) organisointi. Miten se saatiin käyntiin Huovrinteelle?

- Alkuaikoina maastokeikat hoidettiin Porin Oluttehtaan avustuksella. Heiltä tuli kopilla varustettu jakeauto, joka toimi meidän myyntipisteemme. Ensimmäisen oman myymäläautomme, Austin vm. 1960, saimme v. 1968. Pari vuotta myöhemmin saimme ihka uuden Bekun, joka oli rakennettu LSK-toimintaan sopivaksi. Nykyinen myyntiauto hankittiin v. 2000. Silloisen LSK-päällikön kanssa piirsimme sisustuksen lähes valmiiksi. Auto valmistettiin iisalmelaisessa koritehtaassa.

Hymyllä ja sydämellä

Jäit eläkkeelle 46 työvuoden jälkeen kesällä 2010, mutta sotilaskotityö jatkui edelleen.

- Loppuvuodesta 2010 toimin Niinisalossa pidetyn suuren sotaharjoituksen sotilaskotitoiminnan vastavana. Seuraavana vuonna käynnistyi Säkylän sotilaskotiyhdistyksen 50-vuotishistoriikin valmistelu. Historiikkitoimikunnassa meitä oli kirjoittajan lisäksi neljä sisarta keräämässä aineistoa ja kuvitusta. Historiikki valmistui v. 2013.

Sotilaskodin lisäksi olet tehnyt pitkän uran myös Huovintietä ry:n toiminnassa. Mikä innosti lähteä mukaan?

- Huovintietäessä minua on viehättänyt halu saada ihmisiä ympäristövuotisen ulkoliikunnan pariin. Alkuaikoina olin johtokunnan rivijäsenenä, mutta kun minua pyydettiin puheenjohtajan pestiin, pitkällisen harkinnan jälkeen päätin ottaa haasteen vastaan. Huovintietä ry:n puheenjohtajana toimin 2001–2012.

Millaisin ajatuksen muistelet pitkää työuraasi?

- Koen tehneeni tärkeää ja hyvää työtä sekä kiinteässä sotilaskodissa että maasto-oloissa.

Pirkko Rajala on saanut julkistakin kiitosta työstään. Sotilasansiomitalilla (SAM) hänet palkittiin v. 2002, ja eläkkeelle siirtyessään Porin prikaatin silloinen komentaja luovutti hänelle Porilaisten marssi -pionistaulun, jonka laattaan on kaiverrettu teksti "Pirkko, kiitokset yhteisistä vuosista, Porilaiset".

Sotaväen lippujuhla

Tämän kertaisessa jutussamme on katsaus Porilainen -lehden vuoden 1928 toukokuun numerosta. Lehden kansijutussa oli reportaasi Sotaväen lippujuhlapäivän paraatista 16. toukokuuta, kuten tuota päivää silloin kutsuttiin. Tuolloin juhlittiin myös vapaussodan päättymisen 10-vuotisjuhlaa. Vapaussodan päättymistä juhlittiin Helsingissä suurella paraatilla 16.5.1918. Paraatin otti vastaan Valkoisen armeijan ylipäällikkö, kenraali C.G.E. Mannerheim. Sotaväen lippujuhlaa alettiin viettää 1919 vapaussodan päättymisen ensimmäisenä vuosipäivänä. Tasavallan presidentti K.J. Ståhlberg vahvisti vuonna 1921 toukokuun 16. sotaväen lippujuhlan päiväksi. Viralliseksi liputuspäiväksi lippujuhlapäivä määrättiin asetuk- sella vuonna 1934.

Talvisodan jälkeen keväällä 1940 sotamarsalkka ja armeijan ylipäällikkö Mannerheim antoi päiväkäskyn, ettei 16. toukokuuta järjestetä juhlallisuuksia vapaussodan päättymisen muistopäivänä. Samassa päiväkäskyssä määrättiin toukokuun kolmantena sunnuntaina vietettävän sankarivainajien muistopäivää. Päiväkäskyn sanamuoto kuului: "...nyt päättyneessä sodassa kaatuneiden sankarivainajien sekä myös kaikkien murroskaute- na vuonna 1918 molemmin puolin vakaumuksensa puolesta henken- sä uhranneitten yhteisenä uskon- nollisena muistopäivänä." Tällä pyrittiin korostamaan kansallista yhtenäisyyttä, eikä muistelemaan 1918 punaisiin ja valkoisiin jakau- tunutta Suomea. Tuosta touko- kuun kolmannesta sunnuntaista muodostui ja vakiintui nykyisin- kin vietettävä kaatuneiden muistopäivä.

Ylipäällikkö Mannerheimin täyt- täessä 75 vuotta 4.6.1942, antoi valtioneuvosto hänelle Suomen marsalkan arvonimen ja mää- räsi samalla päivää vietettävän jatkossa puolustusvoimain lip-

pujuhlanä. Päivä määrättiin myös viralliseksi liputuspäiväksi. Ensimmäinen valtakunnallinen lippujuh- lapäivän paraati järjestettiin olyn- piavuonna 1952 Helsingissä. Vapaussodan muistoa ja perinteitä vaalii nykyisin Vapaussodan Perin- neliitto ry. Sen tarkoituksena on itse- näistymistaistelun 1918 lisäksi vaalia 30-vuotisen sotien 1939-45 sekä Suoje- luskunta- ja Lotta Svärd -järjestöjen muistoa.

Porilainen 5/1928 etusivun kuvare- portaasin yhteydessä oli myös V.A. Koskenniemen vapausteemaan liittyvä runo "Toukokuun 16 p:n johdosta." Puolustusvoimat juhlisti tänä vuonna Puolustusvoimain lippujuhlan päivää 4.6.2026 valta- kunnallisella paraatilla Raaseporin Tammisaaressa.

Heikki Saarinen
Porilaismuseo

PORILAINEN

PORIN RYKMENTIN LEHTI

No 5

Turussa, sunnuntaina toukokuun 20 p:nä

1928

Toukokuun 16 p:n johdosta.

*Oi Vapaus, sa ainoa, sa aarre elämämme,
Sa hallein lahja taivaan, sa kaunein kukka maan,
sun ympärilles sydänten me piirin yhdistämme,
sun käsivarsin kannamme me voimaan, kunniaan.*

*Oi Vapaus, sun päiväs kiittää isiemme työtä,
kun kyvet köyhän siemenen he karuun pellohon,
sun loistossasi äitiemme usko elää myötä
ja veri Suomen hankiit ni kerran juossut on.*

*Oi Vapaus, sun puolestas on työtehtävä työmme
ja sanallasi oomme me aina alttiit,
sa päivän aurinkomme, sa tulenpatsas yömmä,
jos meidät rauhan majaan tai taistoon johdatit.*

*Oi vapaus, sun voimasi suo aina voimaksemme,
suo että valoksemme sun valos tulla voisi!
kun aika meidät jättää, suo että lapsiemme
myös sydämissä ainiaan sun pyhättösi ois!*

*Oi Vapaus, sa ainoa oot opas askeltemme,
sa kodiksemme korkeaks oot tullut päällä maan.
Oi kuule, kuinka päivänsä nyt laulaa sydämemme:
on onni elää puolestas, on käydä kuolemaan!*

V. A. Koskenniemi.

Turun vartiokunta vietti 16.5.28 vapaussodan päättymisen 10-vuotismuisto- juhlaa jamaalapöytälaulla ja puorilla. Paraatin ottivat aino Porin Rykmentti, KTR 1:n 1 patteri, Edellisen mittavertaisista, Armeijan korpikoulu sekä Turun suojeluskunta. Paraattia kunnioitti meijeri Wäinö ja oli sen vastassa maaherra, kenraalimajuri Heikkinen — Yleisöä edustava lausua ovat jout- siirretytynä Kauppatorilla, alla kenraalimajuri Heikkinen tarkastelee joukkoja.

Urheilu.

Komppaniainvälinen kolmiottelu, johon kuuluivat 60 m. juoksu, vau- dilon pituus- ja vauhditon korkeus- hyppy, suoritettiin 19.4.28 Vähän Heikkilän urheilukentällä. Kustakin komppaniasta oli 7 edustajaa, joi- den tulosten keskiarvo ratkaisi kil- pailun. Tähti sai 1 k.k.k. parhaan pistemäärän, 4 pistettä, voittaen kaksi lajia ja tulien yhdessä lajissa toiseksi.

Toiseksi tuli 5 kompp. pist. 6 ja kolmanneksi 7 kompp. pist. 7. 28.4.28 suoritettiin Turun kasar- min kentällä komppaniainvälinen kolmiottelu, jonka lajeina ovat 100 m. juoksu, kiekonheitto ja korkeus- hyppy. Tämän kilpailun voitti 7 komppania, joka edustajainsa — lehtu, Kuiri, välp. Leino ja Kelta-

inäki, sotam. Leino, Mäkinen, Fri- berg ja Gustavsson — kautta saa- vuttui yhteispistemäärän 214,76.

2) 5 kompp. 203,64 pist., 3) 1 k.k.k. 202,76 pist.

Tavannekainen -vappukilpailu- suoritettiin Vähän Heikkilän urhei- lukentällä. Tänäkin kilpailu on komppaniainvälinen ja kuuluu si- hen seuraavasti lajit: 200 m. juoksu, kuulataistelu, käsigranaatin heitto, pituushyppy ja 1000 m. juoksu.

Tänäkin kilpailussa osallistui 7 kompp., parhaaksi saavuttanut yli- väkisen voiton.

Tulokset:

1) 7 kompp. 1988,06 pist.
2) 1 k.k.k. 1907,07 pist.

Jatkos alla sivulla.

Uusi yhdistys syntyi Säkylässen – maanpuolustusnaiset kokoavat voimiaan

Teksti ja kuvat: Säkylässen Seudun Maanpuolustusnaisten puheenjohtaja Marjo Korkeakoski

Säkylässen perustettiin alkuvuodesta 2026 uusi Maanpuolustusnaisten yhdistys, kun ajatus paikallisesta toiminnasta muuttui konkreettiseksi aloitteeksi.

Maanpuolustusnaisten Liitossa oli noussut esiin tarve saada yhdistys jokaiselle varuskuntapaikkakunnalle. Säkylässä näin ei vielä ollut, joten Etelä-Hämeen piirin puheenjohtaja **Satu Rajala** otti yhteyttä paikkakunnalla asuvaan **Marjo Korkeakoskeen**. Yhteydenotto johti nopeasti suunnitelmiin esittelytilaisuudesta Säkylässen Upseerikerholla.

Tammikuussa 2026 järjestetty tilaisuus sai hyvän vastaanoton, ja sen seurauksena syntyi Säkylässen Seudun Maanpuolustusnaiset.

Yhdistys käynnistyi 13 jäsenen voimin. Puheenjohtajaksi valittiin Marjo Korkeakoski, varapuheenjohtajana toimii **Susanna Vuorinen** ja hallitukseen kuuluvat **Mia-Riikka**

Heinonen, Marjo Jaspa, Rebekka Rajala, Karita Rosnell sekä **Tiina Vihavainen**. Jäsenmäärä on kasvanut tasaisesti, ja tällä hetkellä yhdistyksessä on 18 jäsentä.

Toiminta kytkeytyy valtakunnalliseen Maanpuolustusnaisten Liittoon, joka edistää naisten maanpuolustustahtoa sekä henkistä ja fyysistä toimintakykyä. Yhteistyössä MP-K:n kanssa liitto tarjoaa koulutusta varautumisesta, turvallisuustaidoista ja poikkeusoloissa toimimisesta. Säkylässä toiminta on käynnistynyt vauhdikkaasti. Lähes jokaiselle kuukaudelle on jo suunniteltu ohjelmaa, jonka tavoitteena on vahvistaa yhteishenkeä ja tutustuttaa jäseniä toisiinsa. Ohjelmaan kuuluu muun muassa osallistuminen Kuhnakulkeeseen, ulkoilupäivä Metsäjärvellä sekä tutustuminen ilma-aseharastukseen Säkylässen Seudun Ampujien kanssa.

*Yhdistyksen järjestäytymiskokous
Säkylässen Upseerikerholla*

Yhdistyksen tavoitteena on luoda matalan kynnyksen yhteisö, jossa maanpuolustus kiinnostaa, mutta ennen kaikkea, jossa ihmiset tukevat toisiaan ja oppivat yhdessä.

Uusia jäseniä toivotetaan mukaan toimintaan avoimesti. Liittyminen tapahtuu Maanpuolustusnaisten Liiton kautta Satakunnan piirin yhdistysten sivuilta.

*Jäseniä Mestarin lenkillä
huhtikuussa*

Sotkun munkki syntyy vaikka maastossa

Teksti ja kuvat: Elina Halminen Säkylän Sotilaskotiyhdistys ry

Yhtä kolmesta Sotilaskotiliiton kenttäleipomosta säilytetään Säkylässä. Kenttäleipomo tarjoittaa kolmea vanerilaatikkoa, joihin on pakattu leivontaan ja paistamiseen tarvittavat välineet. Eri sotilaskotiyhdistykset voivat lainata leipomoa omiin tarpeisiinsa.

Sotilaskotijärjestöllä on Puolustusvoimien kanssa yhteistyösopimus, joka kattaa myös poikkeusolot ja normaaliolojen häiriötilanteet. Kenttäleipomoa käytetään juuri poikkeusoloharjoitteluun ja taitojen ylläpitämiseen, jotta munkkeja pystytään paistamaan tarvittaessa myös maasto-olosuhteissa.

Säkylän sotilaskotiyhdistys järjesti toukokuussa jäsenilleen kenttäleipomokoulutuksen, jota veti jäsenemme Katriina Salmi. Seuraamme kuvien kautta kenttäleipomotoimintaa ja munkin matkaa taikinasta herkulliseen lopputulokseen.

Munkkiaihiot lasketaan kuumaan rasvaan verkkoalustan päällä ja kauniisti ruskistuneet munkit käännetään puisilla kepeillä.

Taikinapalloista tehdään mahdollisimman tasakokoisia. Kenttäleipomon vaneriset säilytyslaatikot toimivat työtasoina.

Kenttäleipomosta valmistuvat munkit ovat olleet suurinta herkkua monissa kansainvälisissäkin harjoituksissa.

Koulutukseen kokoonnuttiin perjantai-iltapäivänä sotilaskodin alapihalle.

Rasvakeitin ja kohotuskaappi koottiin toimintakuntoon yhteisvoimin.

Hyvät kiltasisaret ja veljet

Porin prikaatin killan lähestyessä 70-vuotisjuhlavuottaan (2029) on maailma ympärillämme kovin rauhaton. Elämme ajassa, jossa turvallisuus ja varautuminen ovat entistä ajankohtaisempia teemoja. Toimintamme perustuu vahvaan yhteishenkeen, perinteiden vaalimiseen ja isänmaan puolustustahdon ylläpitämiseen – arvoihin, jotka ovat kantaneet sukupolvelta toiselle ja jotka yhdistävät meitä tänäkin päivänä.

Uutena killan puheenjohtajana otan tehtävän vastaan nöyrin mielin ja luottaen siihen, että yhteistyöllä Porin prikaatin kiltaa kehitetään entisestään historiaa ja perinteitä kunnioittaen, mutta samalla katsoen myös tulevaan.

Samalla haluan käyttää tämän tilaisuuden kiittääkseeni lämpimästi väistynyttä puheenjohtajaamme **Sepo Vainiota**. Hänen pitkäjänteinen työnsä, sitoutumisensa ja esimerkiksi johtajuutensa ovat olleet keskeisessä roolissa killan toiminnan kehittämisessä ja yhteishengen vahvistamisessa. Hänen panoksensa näkyy vahvana perustana, jolle meidän on hyvä jatkaa. Toivotamme hänelle kaikkea hyvää jatkoon ja kiitämme arvokkaasta työstä killan hyväksi. Onneksi hänen arvokas tietämyksensä ja osaamisensa on meidän tukenamme jatkossakin.

Toimintavuotemme on jälleen tarjonnut monipuolisia tapahtumia jo tähän asti. Olemme kokoontuneet juhlistamaan perinteitä, osallistuneet maanpuolustuksellisiin tilaisuuksiin sekä järjestäneet retkiä ja tapaamisia, joissa yhteishenki on korostunut. On ollut ilo nähdä, kuinka moni teistä osallistuu aktiivisesti ja tuo oman panoksensa killan toimintaan. Erityisesti tänä vuonna Porin prikaatin viettäessään 400-vuotisjuhlavuottaan, ovat Prikaatin 400-vuotisjuhlavuoden tapahtumat myös killan toimintasuunnitelmassa vahvasti mukana.

Tässä kohtaa onkin hyvä muistuttaa mikä killan tarkoitus sääntöjen

mukaan on. Killan tarkoituksena on kasvattaa maanpuolustustahtoa, lisätä maanpuolustustietoutta ja maanpuolustusharrastusta sekä lähentää toisiinsa Porin prikaatissa palvelleita, Porin prikaatia ja sen täydennysalueen väestöä. Kilta toimii jäsentensä keskeisenä yhdyssiteenä, vaalii historiallisia perinteitään ja porilaishenkeä. Killan tarkoitus on kirjoitettu selkeästi ja vaikuttaa siltä, että tehtävää riittää. Säännöistä löytää opastusta myös toimintatapoihin. Tarkoituksensa toteuttamiseksi kilta tarjoaa jäsenistölleen juhla- ja muita yhdessäolotilaisuuksia sekä elävöittää historiallisia muistoja ja kerää perinneaineistoa. Killan rooli tässä työssä ja näinä aikoina on entisestään korostunut.

Erityisesti haluan kiittää Porin prikaatia, teitä jäseniä ja vapaaehtoisia toimijoita. Ilman teidän panostanne ja sitoutumistanne ei toimintamme

olisi näin elinvoimaista. Jokainen järjestetty tilaisuus, jokainen kohtaaminen ja jokainen jaettu muisto rakentaa killastamme vahvemman yhteisön. Myös uusille jäsenille haluan toivottaa lämpimästi tervetuloa mukaan – olette tärkeä osa killan tulevaisuutta. Yhdessä voimme varmistaa, että killan toiminta säilyy vireänä ja merkityksellisenä myös tulevana vuosina.

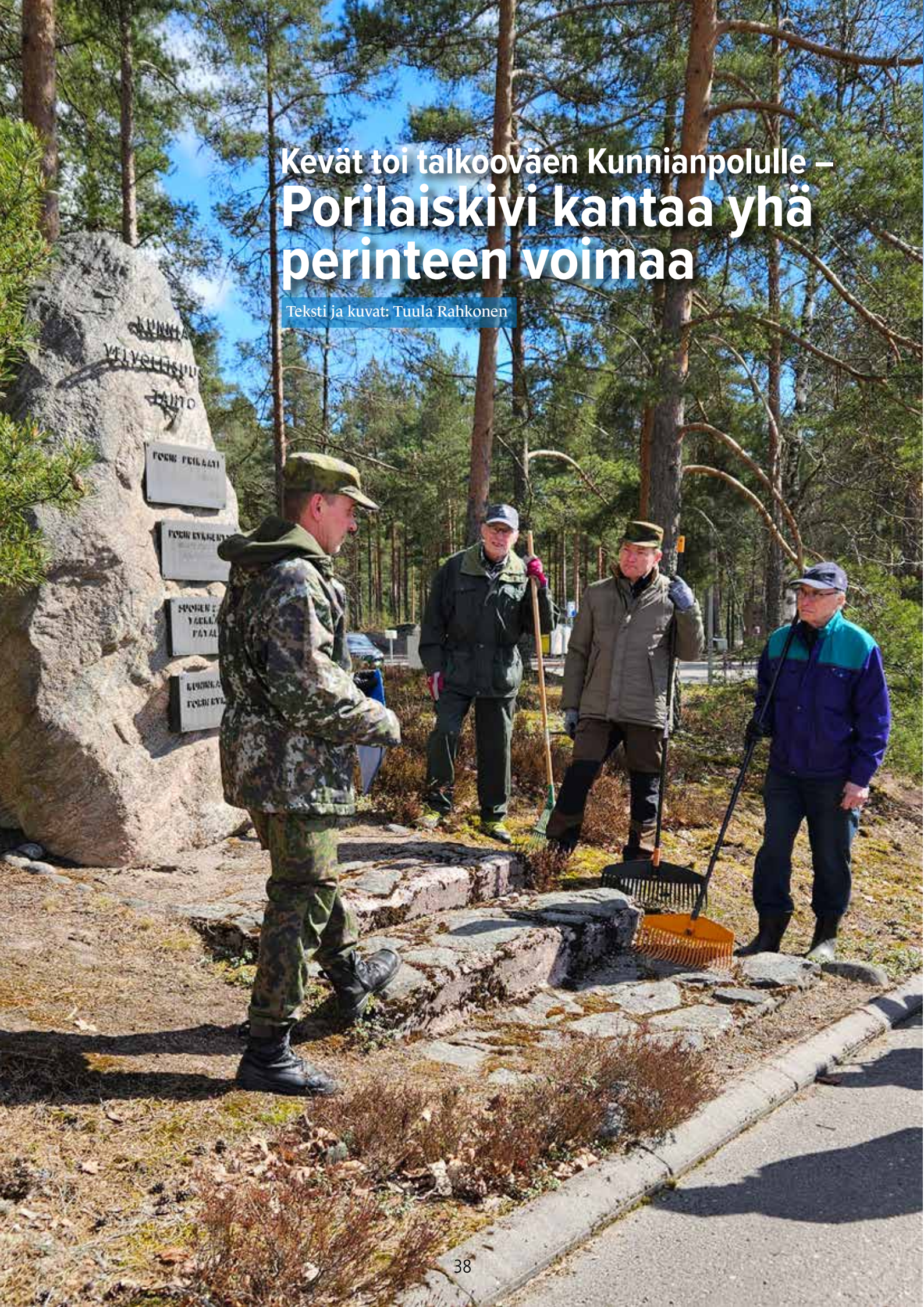
Kiitän lämpimästi vielä kerran luottamuksesta. Jatketaan yhdessä arvokasta työtämme perinteiden, yhteishengen ja maanpuolustustahdon hyväksi.

Mukavaa kesää toivottaen

puheenjohtaja
Minna Nenonen

Kevät toi talkooväen Kunnianpolulle – Porilaiskivi kantaa yhä perinteen voimaa

Teksti ja kuvat: Tuula Rahkonen

Kevät kokosi kiltalaiset Kunnianpolulle siistimään muistomerkkien ympäristöä prikaatin esikunnan läheisyydessä. Sää suosi työntekeä, ja pieni mutta tarmokas joukko sai alueen jälleen siistiin ja arvokkaaseen kuntoon. Talkoopäivä tarjosi myös mahdollisuuden syventyä prikaatin historiaan, kun Porilaismuseon hoitaja, kapteeni **Heikki Saarinen**, kertoi muistomerkkien taustoista asiantuntevasti ja elävästi. Opastus muistutti siitä, miten vahvasti Porin prikaatin perinteet näkyvät Kunnianpolulla ja miksi niiden vaaliminen on tärkeää.

Muisto Porilaiskiven synnystä – aloite, joka kantaa yhä

Talkoopäivän yhteydessä palattiin myös puolen vuosisadan taakse aikaan, jolloin Porilaiskivi sai alkunsa. Kiltaveli **Seppo Kompuinen** muisteli hetkeä, jolloin prikaatin 350-vuotisjuhlallisuuksiin tarvittiin luonnonkivi – tuleva Porilaisten perinnekivi. Kompuinen toimi tuolloin Porin Prikaatin liikuntakasvatusupseerina, ja hänen harkittu aloitekykynsä käynnisti prosessin, joka johti yhden prikaatin tunnetuimmista muistomerkeistä syntyyn.

Kun komentaja, eversti **Jukka Suvi-niemi**, esitti tarpeen sopivalle kivilohkareelle, Kompuinen tiesi heti, kenen osaamiseen saattoi luottaa. Ylikersantti **Matti Juhonsalo**, entinen rajamies, suunnistaja ja erikoiskarttojen tekijä, tunsu lähialueen maaston ja sen kivet paremmin kuin kukaan muu. Kompuinen ohjasi tehtävän oikealle miehelle – ja tämä osoittautui ratkaisevaksi.

Juhonsalo kutsuttiin komentajan puheille, ja lyhyen harkinnan jälkeen hän antoi lupauksen, joka on jäänyt elämään: ”Jos minä saan la-

vetin ja kaivinkoneen, niin patsaaksi sopiva kivi on tiistaina prikaatin esikunnan edessä.”

Komentaja suostui, ja lupaus piti. Tiistaina esikunnan pihassa odotti komea luonnonkivi, joka hyväksyttiin välittömästi. Juhonsalo sai erityiskiitokset ripeästä ja määrätietoisesta toiminnastaan, mutta myös Kompuinen ansaitsee kiitoksen siitä, että hän tunnisti oikean henkilön ja ohjasi tehtävän viisaasti.

Pioneerikomppania jatkoi kiven pystyttämistä, ja Juhonsalo seurasi työtä tarkasti – jopa niin, että huomautti pioneeripäällikölle tämän kengistä pohjavalmu valvottaessa. Komentaja Suvi-niemi suhtautui tilanteeseen hyväntuulisesti, ymmärtäen, kuinka tärkeä tehtävä Juhonsalolle oli ja miten merkittävä aloite Kompuiselta oli ollut.

Kivi, joka kertoo prikaatin tarinaa

Porilaiskiveen kaiverrettiin Porin Prikaatin edeltäjäjoukko-osastojen nimet vuosilukuineen sekä prikaa-

tin tunnus: Kunnia – Velvollisuus – Tahto.

Tunnus juontaa juurensa Suomen sodan vaikeasti haavoittuneen sotilaan vastaukseen, kun komentaja kysyi hänen vointiaan: ”Riennän eteenpäin, koska kunnia, velvollisuus ja tahto minua siihen ajavat.” Nämä sanat ovat kantaneet prikaatin perinnettä sukupolvelta toiselle – ja Porilaiskivi seisoo niiden hiljaisena, mutta voimakkaana muistutajana

Yhdessä tehty työ jatkaa perinnettä

Talkoopäivä päättyi ansaittuihin kahveihin sotilaskodissa. Tunnelma oli lämmin, ja yhdessä tekemisen ilo näkyi kaikissa osallistujissa. Kiitämme kapteeni Heikki Saarista erinomaisesta opastuksesta sekä kaikkia talkoisiin osallistuneita. Päivä oli kaunis osoitus siitä, miten perinne elää – teoissa, muistoissa ja yhteisössä, joka pitää siitä huolta.

Talkooväki Porilaiskiven edustalla. Kiltaveli Seppo Kompuinen muisteli talkoopäivän yhteydessä aikaa, jolloin Porilaiskivi hankittiin prikaatin 350-vuotisjuhlallisuuksiin. Tarina kertoo ripeästä toiminnasta, vahvasta paikallistuntemuksesta ja omistautumisesta prikaatin perinteille.

Muistokiven paljastus

Teksti: Porin prikaatin apulauskomentajan eversti Vesa Helmisen puhe muistokiven paljastustilaisuudessa Huovinrinteellä 27.4.2026

Arvoisat muistokiven paljastustilaisuuden kutsuvieraat, olemme kokoontuneet tänään tärkeän ja arvokkaan hetken äärelle. Tämä muistokivi, jonka pian paljastamme, ei ole vain kiveä ja kaiverruksia. Se on hiljainen, mutta vahva viesti menneisyydestä – niistä ihmisistä, jotka lähtivät puolustamaan isänmaatamme sodan vaikeina vuosina. He olivat tavallisia ihmisiä. He jättivät taakseen kotinsa, perheensä ja arkensa. He lähtivät, koska aika sitä vaati – ja koska vastuu yhteisestä tulevaisuudesta painoi enemmän kuin pelko.

Tämä päivä - Kansallinen veteraanipäivä - on sotaveteraanien kunniaksi 27. huhtikuuta vietettävä juhlapäivä ja yleinen liputuspäivä. Kansallista veteraanipäivää on vietetty vuodesta 1987 lähtien, jolloin tuli kuluneeksi 42 vuotta Lapin sodan päättymisestä ja toisen maailmansodan taisteluiden loppumisesta Suo-

messä. Tänään muistamme ja kunioitamme sotiemme veteraanien perintöä.

Muistaminen ei ole vain menneeseen katsomista. Se on myös vastuun kantamista tästä päivästä ja tulevast. Se kysyy meiltä: mitä me teemme sillä perinnöllä, jonka olemme saaneet? Miten vaalimme rauhaa, oikeudenmukaisuutta ja yhteistä hyvää?

Kansallisen veteraanipäivän pääjuhlan teema on osuvasti tänä vuonna ”Yhdessä eteenpäin katsoen”. Päivän keskeisenä tavoitteena on veteraanien perinnön siirtäminen seuraaville sukupolville. Varsinkin näinä aikoina, kun elämme jälleen epävakaa maailmassa ja Euroopassa käytävän sodan laineet osuvat tänne pohjolaankin. Merkittävää on ajatus siitä, että seuraavat sukupolvet tarttuvat toimeen ja rakentavat aina entistä parempaa sekä eheämpää huomista uusille sukupolville.

Hyvät kuulijat, Porin prikaatin

esikuntarakennuksen ympärille on muodostunut kunniapolku. Kunniampolun jyhkeät muistomerkit tekevät kunniaa kaikille sotiemme veteraaneille ja kertovat omaa tarinaansa sodanaikaisten joukko-osastojen historiasta. Kunniampolun muistokivet on pystytetty pääosin 80- ja 90-luvuilla ja usein veteraanijärjestöjen aloitteesta. Niitä on kertynyt toistakymmentä, mutta kaikki alueen sodanajan joukko-osastot eivät ole saaneet ansaitsemaansa muistokiveä.

Porin prikaatin killan puheenjohtajalle **Seppo Vainiolle** syntyi ajatus muistaa kaikkia joukkoja, kun kiltä järjesti 26.4.2025 haravointitalkoot kunniampolulla ja kapteeni **Heikki Saarinen** esitteli asiantuntevasti muistomerkkejä - lämmin kiitos muuten killalle tämänkin vuoden siivoustalkoiden lopputuloksesta. Viime vuonna pohdittiin, että Porin prikaatin 400-vuotisjuhlavuosi 2026 ja sen kansallinen veteraanipäivä olisi sopiva ajankohta muistokiven paljastamiseen.

Muistokiven paikaksi valikoitui kohta Porilaiskiven viereltä. Porilaiskivi paljastettiin vuonna 1976 Porin prikaatin 350-vuotisjuhlien kunniaksi. Porilaiskivi on omistettu

Porin prikaatin ja sen edeltäjäjoukko-osastoille. Tämä nyt paljastettava muistokivi on omistettu Satakunnasta ja Varsinais-Suomen alueella perustetuille sodanajan joukoille. Perustamispaikat voi tarkastaa Porilaismuseolta, jossa on sama joukkojen luettelo.

Sodan ajan joukot, jotka näiltä alueilta perustettiin, kantoivat mukanaan paitsi aseita myös kotiseutunsa henkeä. Heidän mukanaan kulkivat murteet, muistot pelloista ja metsistä, meren tuoksu ja yhteisöjen voima. Näistä aineksista syntyi sitkeys, joka kesti koettelemukset.

Tämä muistokivi kutsuu meitä hiljentymään, mutta myös yhdistymään. Se muistuttaa, että vaikeimpinakin aikoina yhteisöllisyys, keskinäinen luottamus ja rakkaus kotimaahan voivat kantaa pitkälle.

Kiitän lämpimästi Porin prikaatin kilttaa aloitteesta ja Porin prikaatin perinneyhdistystä asiantuntemuksesta.

Kohdistan erityiskiitokset yli satavuotiaalle Loimaan Kivelle, joka on tehnyt mm. useamman presidenttimme hautakivet. Loimaan Kivi on lahjoittanut tämän kiven sekä sen leikkauksen ja toimittamisen kohteelle. Lahjoitus on merkittävä ja arvokas. Varpaisjärven musta on diabaasia, joka on maailman vanhimpia kivilaatuja ja parhaita mustista kivilaaduista. Samasta kivistä on valmistettu esimerkiksi rauhanturvaajien muistomerkki Huovirinteellä. Kivi on erityisen sitkeää ja lujaa, kuten veteraanisukupolvikin.

Arvoisat kutsuvieraat, kun paljastamme tämän kiven, emme paljasta vain muistomerkkiä. Me paljastamme lupauksen: että emme unohda. Että kerromme tarinat eteenpäin. Että kunnioitamme niitä, jotka kulkivat ennen meitä.

Tämä muistokivi kunnioittaa heidän tekojaan – mutta myös heidän uhrauksiaan. Kaikki eivät palanneet. Moni kantoi sodan jäljet mukanaan lopun elämäänsä. Me emme voi täysin ymmärtää heidän kokemaansa, mutta voimme pysähtyä, muistaa ja olla kiitollisia.

Kunnia sodan ajan joukoille. Kunnia veteraaneille ja lotille. Kunnia kaikille, jotka antoivat panoksensa yhteisen isänmaan puolesta.

Kiitos, paljastakaa muistokivi!

Porin prikaatin killassa alkaa uusi aikakausi

Killan väistyvä pj Seppo Vainio luovutti puheenjohtajan nuijan Minna Nenoselle luottavaisin mielin.

Säskylän Huovinrinne tarjosi arvokkaan ympäristön Porin prikaatin killan vuoden 2026 vuosikokoukselle ja -juhlalle. Päivä käynnistyi valtuuskunnan kokouksella, samalla kun muut osallistujat tutustuivat Porilaismuseon laajennettuun näyttelyyn ja nauttivat kahvista.

Perinteinen seppeleenlasku Porilaispatsaalle muodosti päivän juhlanan hetken. Sepeleen laskivat killan väistyvä puheenjohtaja **Seppo Vainio**, valtuuskunnan puheenjohtaja **Olli Nepponen** sekä Porin prikaatin komentaja **Jami Virta**.

Luottamusta ja tunnustusta

Vuosikokouksessa tehtiin merkittäviä päätöksiä. **Minna Nenonen** valittiin killan uudeksi puheenjohtajaksi Seppo Vainion siirtyessä tehtävästä sivuun. Valtuuskunnan puheenjohtajana jatkaa **Olli Nepponen**. Valtuuskuntaan uusina jäseninä valittiin **Patrik Lindholm**, toimitusjohtaja **Sanna Metsäranta**, piiripäällikkö **Petri Kosonen** ja everstiluutnantti evp. Seppo Vainio.

Kari Nummila kutsuttiin killan kunniajäseneksi. Nummila on toiminut vuosien ajan aktiivisesti ja vastuullisesti killan hyväksi. Hän on vaalinut Porin prikaatin historiaa, ja perinteitä sekä edistänyt niiden tuntemusta. Kunniajäsenyys on kiitos ja tunnustus poikkeuksellisesta panoksesta – työstä, joka on jättänyt pysyvän jäljen killan toimintaan ja Porin prikaatin perinteiden vaalimiseen.

Nenosen kausi alkaa

Puheenjohtajan nuijan vastaanottanut Minna Nenonen kuvasi hetkeä henkilökohtaisesti: hän muisteli tammikuuta 1999, jolloin astui ensimmäistä kertaa Porin prikaatin elokuvaluokan portaita alas – jännitys oli silloin suuri, ja sama tunne palasi nyt 26 vuotta myöhemmin.

Nenonen korosti puheessaan porilaisuuden ja Porin prikaatin merkitystä: "Porilaisuus on antanut meille valtavan paljon. Siksi olemme täällä – vaalimassa, ylläpitämässä ja kehittämässä perinnettä sekä tukemassa Porin prikaattia."

Hän kiitti hallituksen osaamista ja

jäsenistön tukea, jotka yhdessä muodostavat perustan tulevalle työlle. Nenonen muistutti myös omasta polustaan killassa: jäsenyys alkoi heti varusmiespalveluksen jälkeen, kun **Seppo Yli-Nissilä** rekrytoi hänet mukaan. "Kunnia – Velvollisuus – Tahto kiinnitettiin silloin syvälle mieleen ja sydämeen. Teen parhaani tämän tehtävän suorittamiseksi."

Nenonen esitti lämpimät kiitokset jäsenistölle luottamuksesta sekä väistyvälle puheenjohtajalle: "Kiitos Seppo puheenjohtajuudesta ja tehdystä työstä. Kiltatyö jatkuu – yhdessä."

Vuosijuhla - musiikkia, historiaa ja huomionosoituksia

Vuosijuhlissa Laivaston soittokunnan soitto-osasto loi tilaisuuteen juhlanan tunnelman. Juhlaesitelmän piti FT **Jaakko Björklund**, ja ansioituneita kiltalaisia palkittiin monin tavoin.

Vuosi 2026 on killalle erityinen: Porin prikaati – killan olemassaolon perusta – juhlii 400-vuotista taivalta, ja samalla tulee kuluneeksi 60

vuotta prikaatin siirtymisestä Turusta Huovintrinteelle.

Prikaatin komentaja **Jami Virta** toi tervehdyksessään esiin juhluvuoden merkityksen ja killan roolin: "Kilta ei ole vain mukana – kilta on tekevässä näitä tapahtumia." Hän kiitti erityisesti Kunnianpolun ylläpidosta ja uuden paasin pystyttämisestä juhluvuoden kunniaksi.

Virta kiitti myös Seppo Vainiota ja **Tuula Rahkosta** hyvästä yhteistyöstä sekä toivotti Minna Nenoselle menestystä uudessa tehtävässä. Vaikka komentajuus päättyy heinäkuussa, Virta totesi ilolla voivansa jatkossa osallistua tapahtumiin kiltalaisena.

Palkitsemiset ja huomionosoitukset

Prikaatikenraali Jami Virta luovutti porilaisristit seuraaville killan hallituksen jäsenille **Ravo Sarmet, Tapio Turunen, Pirjo Rajakangas ja Jukka Salonen**, tunnustuksena toiminnasta Porin prikaatin hyväksi ja porilaishengen vahvistamiseksi. **Johannes Kossila** ei ollut paikalla.

Porin prikaatin Perinneyhdistyksen puheenjohtaja **Heikki Saarinen** luovutti Porin prikaati 400-vuotta juhluvuoden mitalin numeroidut kappaleet Porin prikaatin kilta ry:lle (nro 57), tunnustuksena perinteiden vaalimisesta, Porilaismuseon tukemisesta ja erinomaisesta yhteistyöstä sekä everstiluutnantti evp. Seppo Vainiolle (nro 58), kiitoksena pitkäaikaisesta ja henkilökohtaisesta panoksesta killan ja prikaatin perinteiden hyväksi.

Puolustusvoimien tervehdyksen toi puolustusvoimien henkilöstöpäällikkö, kenraaliluutnantti **Rami Saari**, joka kiitti killan vapaaehtoistyön merkitystä ja muistutti sen näkyvyydestä myös pääesikunnassa.

Yhteinen juhlapäivä päättyy arvokkaaseen yhdessäoloon

Päivä päättyi kerhotalolla nautittuun juhlaruokailuun. Tunnelma oli lämmin, arvokas ja perinteitä kunnioittava – juuri sellainen, joka kuvastaa Porin prikaatin killan yhteishenkeä ja tehtävää.

Lämmin kiitos kaikille osallistujille – yhdessä rakennamme killan uutta aikakautta.

Teksti ja kuvat: Tuula Rahkonen

Valtuuston kokous sujui leppoisissa merkeissä. Etualalla vaihtavat ajatuksia kenraaliluutnantti Rami Saari ja prikaatikenraali Jami Virta. Takana seuraa Minna Nenonen.

Porin prikaatin killan huomionosoitukset

Killan ansiolippu

Seppo Vainio

Kari Niinistö (ei paikalla)

Killan standaari

Heikki Ranta

Kilta-ansioristi karhun kera

Heikki Saarinen (nro 90)

Kilta-ansioristi

Jari Ala-Varvi (nro 130)

Tiina Tuominen (nro 131)

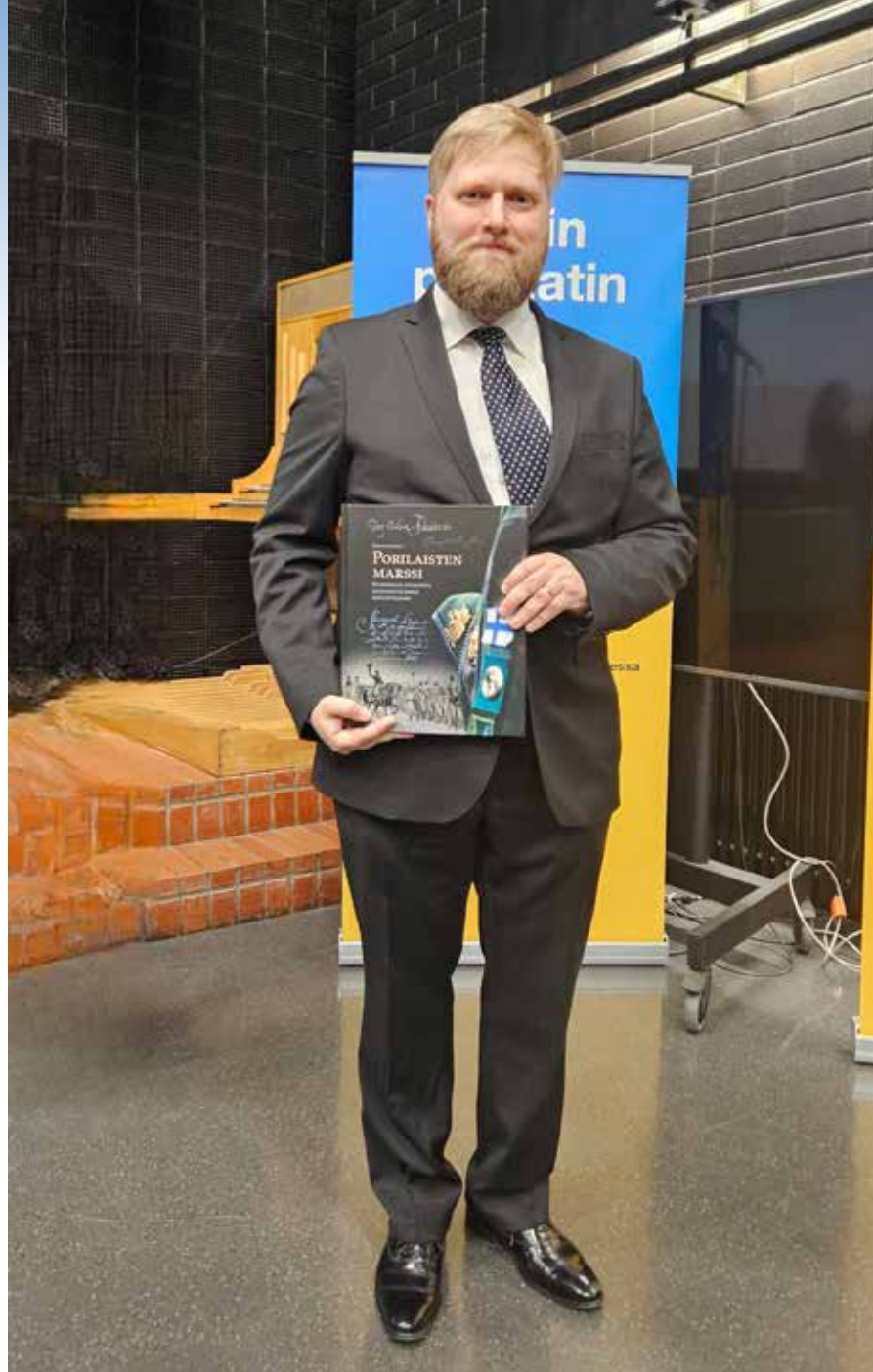
Hannu Viitanen (nro 132)

Mikko Paljakka (numeroimaton, ei paikalla)

FT Jaakko Björklund, tiivistelmä juhlaesitelmästä

Lippukunnasta rykmenteiksi

Kustaa II Adolfin armeijan uudelleenorganisointi
suurvalta-aseman vahvistamiseksi

Kuva: Tuula Rahkonen

*Juhlaesitelmän pitäjälle
filosofian tohtori ja postdoc-tutkija
Jaakko Björklundille Helsingin
yliopistosta luovutettiin
Porin prikaatin historiateos.*

Helmikuun 16. päivä 2026 tuli kuluneeksi neljäsataa vuotta Porin rykmentin, nykyisen prikaatin edeltäjän, perustamisesta. Tämä on sangen kunnioitettava ikä, eikä maailmasta löydy kuin kourallinen tätä vanhempia sotilasyksiköitä – maakuntarykmenttejä vielä vähemmän.

Rykmentin perustamisen taustalla oli Ruotsin sotaisa vuosisata 1560–1660 ja tämän vaatimat ennennäkemättömän suuret ponnistukset. Vuosisadan aikana Ruotsi oli käytännössä yhtäjaksoisessa sodassa yhtä tai useampaa naapurivaltiota vastaan. Näiden sotien myötä Ruotsin valtakunta, johon myös Suomi kuului elimellisenä osana, kehittyi köyhästä ja takapajuisesta keskiaikaisesta valtakunnasta Pohjoiseksi suurvallaksi ja tehokkaaksi moderniksi valtioksi kansallisine armeijoineen.

Edellytykset rykmentin perustamiselle ja prikaatin juuret ulottuvat kuitenkin vielä kauemmas menneisyyteen. Jo 1544 valtiopäivillä valtakunnan säädyt myönsivät kuninkaalle oikeuden kirjoittaa talonpoikia kuninkaan nihdeiksi, eli jalkaväen sotamiehiksi. Tällä päätöksellä luotiin pohja kotimaisen ammattiarmeijan muodostamiselle, sekä ensimmäisten maakunnallisten sotilasyksiköiden perustamiselle.

”Porin prikaatin synty oli osa muutosta, joka nosti Ruotsin Pohjolan köyhästä valtakunnasta moderniksi suurvallaksi. Satakuntalaisten miesten panos tässä kehityksessä oli merkittävä, ja heidän tarinansa kantaa edelleen 400 vuoden takaa.”

Tarve oli ilmeinen, sillä valtakunta oli uhattuna vuoroin idästä, etelästä ja lännestä. Suomen alueen kannalta suurin uhka tuli kuitenkin idästä, jossa Moskovan Venäjän kanssa taisteltiin Karjalan, Kainuun, Lapin ja Baltian hallinnasta. 1500-luvun jälkimmäisellä puoliskolla Satakunnassa varustettu noin viidensadan miehen vahvuinen lippukunta osal-

listuikin tiuhaan erinäisille sotaretkille, ja aina Novgorodiin saakka. Näiden operaatioiden lomassa Satakunnan vakinainen sotaväki suoritti varuskuntapalvelusta muun muassa Narvassa ja Viipurissa.

1500-luvun loppu ja 1600-luvun alku olivat valtakunnalle ja sen sotalaistokselle äärimmäisen raskasta aikaa. Ruotsia repineen sisällissodan ja ”Suurina olkivuosina” tunnetun nählähädän jälkeen valtakunta ajautui kohtalokkaaseen kolmen rintaman sotaan Tanskaa, Puola-Liettuaa ja Moskovan Venäjää vastaan. Valtakunnan heikko taloudellinen tila ja jatkuva miehistötarve oli se sysäys, joka oli johtava Porin rykmentin perustamiseen.

Nuoren kuninkaan **Kustaa II Aadolfin** tavoitteena oli kehittää kotimaisen sotaväen määrää ja laatua. Esikuvan muodosti Alankomaiden moderni armeija, jota pidettiin tuon ajan edelläkävijänä. Alankomaalaisia mallia mukaillen Ruotsissa otettiin vaihteittain käyttöön uutta taistelutapaa ja väenottojärjestelmää hyödyntävä rykmenttijärjestelmä 1617–27 välisenä aikana.

Rajoittavana tekijänä oli pitkään osaavan ja koulutetun upseeriston puute. Pitkällisen kokeilun ja iteroinnin tuloksena Porin rykmentti kuitenkin perustettiin 16. helmikuuta 1626 kuninkaan Tallinnassa päivätyllä käskyllä. Rykmentin katselmus pidettiin 3. elokuuta, ja jo seuraavana vuonna rykmentti otti osaa kuninkaan johtamaan Preussin sotaretkkeen, sekä voittoisaan Mewen taisteluun. Siitä rykmentin polku jatkuikin Saksan, Liivinmaan ja Puolan sotakentille seuraavien vuosikymmenten aikana.

Rykmenttiorganisaatio osoittautui paitsi tehokkaaksi keinoksi ylläpitää sotavoimia, loi myös edellytykset sotaväen pitkäjänteiselle kouluttamiselle ja operaatiotaidon kehittämiseksi. Kotimainen sotilasjärjestelmä ammattimaistui ja institutionalisoitui. Toimiva järjestelmä jäikin voimaan Ruotsin vallan päättymiseen asti, ja itsenäisyyden ajan muokatussa muodossa rykmentin perintö vaikuttaa vielä tänäkin päivänä.

KEULA

LIITY NYT

OSUUSKAUPPA KEULAN

ASIAKASOMISTAJAKSI

JA SAAT ETUJA

100 € EDESTÄ

keula.fi/liity

AKR.FI

AUTO- JA KONELIIKE AKR OY

Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA

Puh 020 799 5600

www.akr.fi

KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä.

kankaanpaa.fi

Taloushallinnon palvelut tarjoaa

LoimiTili

Väinämöisenkatu 6 B, Loimaa, 0400 149 795, toimisto@loimitili.fi

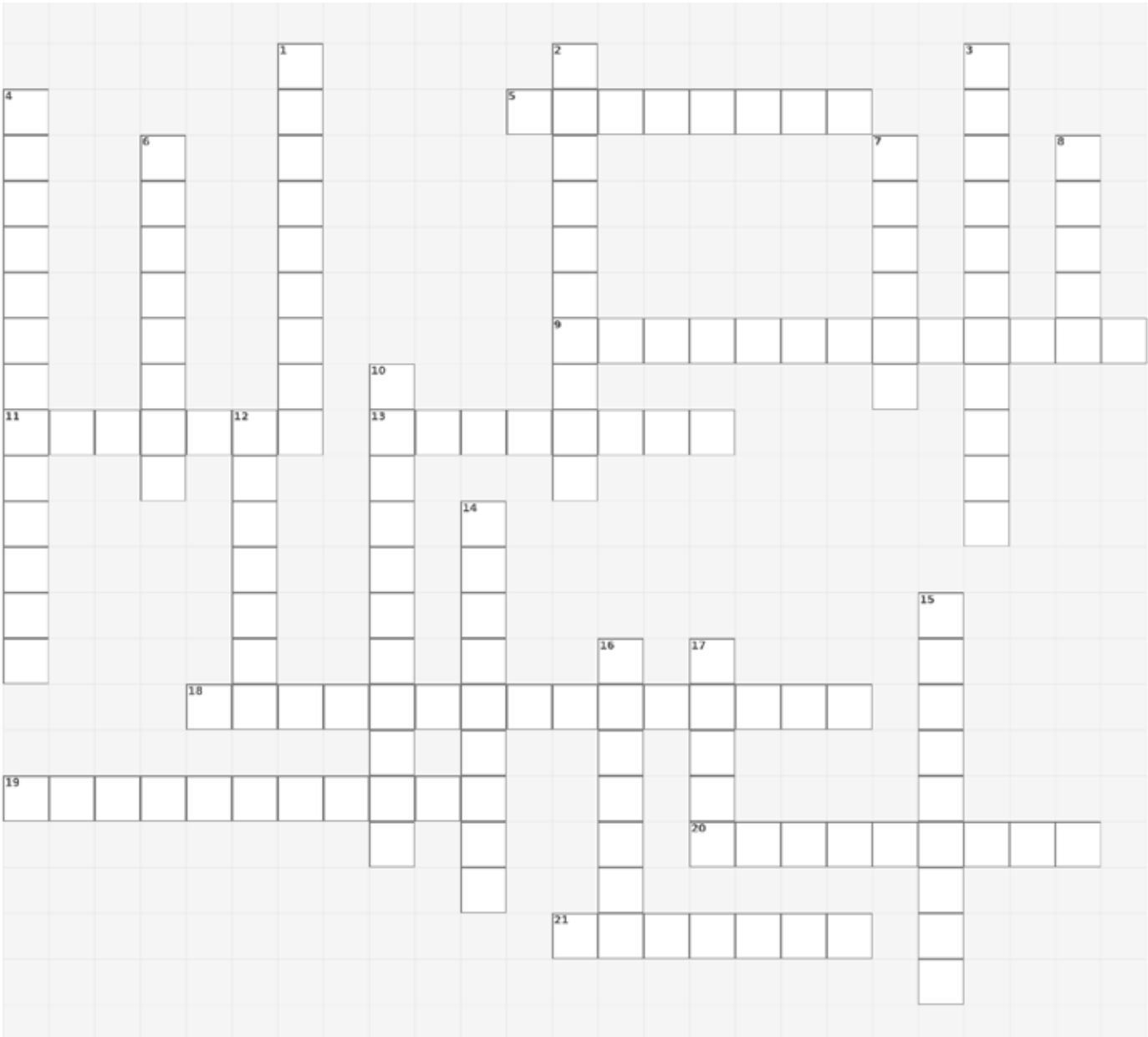
WWW.LOIMITILI.FI

Porilaisen kesäristikko

Kysymykset

1. Ei vielä ylikersantti
2. Rakentaa ja ylläpitää viestiyhteyksiä
3. Varuskunnassa tunnettu kahvista, munkeista ja vapaa-ajan vietosta
4. Harjoitus, jossa simuloidaan taistelutilanteita
5. Taistelukentän työmiehiä, jotka edistävät omien joukkojen liikettä
6. Ei palveluspuku vaan _____
7. Porin prikaatin toinen varuskunta-alue sijaitsee tässä kunnassa
8. Liehuu saloissa juhlapäivinä ja paraateissa
9. Itsenäisyyden, alueellisen koskemattomuuden ja yhteiskunnan turvallisuuden takaamista
10. Syödään harjoituksissa
11. Jalkaväen sotilasarvo
12. Puolustuksen selkäranka
13. Panssaroitu _____
14. Juuri kotiutuneiden varusmiesten viimeinen koitos
15. Kylä ja taajama Kankaanpäässä
16. Sotilaan päähine
17. Määräys, jonka esimies antaa alaiselleen
18. Kesäkuussa vietettävä juhlapäivä
19. Varusmiespalveluksen ensimmäinen koulutusjakso
20. Kuvastaa yhdessä toimimista yhteisen tavoitteen eteen
21. Seinäjoella kesäkuussa järjestetty sotilasmusiikkitahtuma

2. jääkärikomppanian aliupseerikurssi

Taistelija ei synny mukavuusalueella

Kun laitoin ensimmäistä kertaa maitoharjat jalkaan, en vielä tiennyt, mitä jääkärinä oleminen todellisuudessa tarkoittaa. Mielikuvissani se oli raskasta fyysistä suorittamista, jatkuvaa juoksemista maastossa ja vaativia ampuharjoituksia. Todellisuus osoittautui kuitenkin aivan toisenlaiseksi.

Jääkäri käy suurimman taistelunsa oman mielensä kanssa. Tehtävänsä voi olla päätösten tekeminen ja taistelutehtävien suorittaminen vain muutaman tunnin yönien jälkeen. Opin nopeasti hyväksymään sen, ettei seuraavasta päivästä välttämättä tule edellistä helpompaa. Koulutettu jääkäri ymmärtää tämän vastuun ja kantaa sen osana tehtäväänsä.

Aliupseerikurssi oli hyvin erilainen kokemus kuin palveluksen ensimmäiset viikot. Metsässä taistelijoita ei kysytty mielipidettä, kommenttia tai lupaa. Kun tehtävä annetaan ja aikaraja asetetaan, se suoritetaan keinolla millä hyvänsä. Tekosyille ei ole sijaa – eteenpäin on mentävä.

Jääkäri joutuu jatkuvasti epämukavuusalueelleen. Juuri silloin kannattaa ottaa haaste vastaan. Vähitellen huomaa, kuinka vaikeatkin tilanteet muuttuvat hallittaviksi, taakka kevenee ja tehtävät tuntuvat helpommilta. Ensimmäinen pitkä marssi raskaan repun kanssa on rehellisesti sanottuna epämiellyttävä kokemus, mutta sateisen ja kuraisen taipaleen jälkeen puhtaat ja kuivat vaatteet tuntuvat ylellisyydeltä.

Jääkärinä opin arvostamaan myös pieniä asioita, joilla on suuri merkitys. Itsestään selvinä pitämämme asiat nousivat aivan uuteen arvoon. Mitä enemmän aikaa vietin oman joukkueeni kanssa, sitä paremmin ymmärsin, kuinka paljon taistelutovereiltani voi oppia. Jokaisella on omat vahvuutensa ja heikkoutensa. Hyvä ryhmähenki auttaa tunnistamaan ne sekä itsessä että muissa ja hyödyntämään niitä yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi.

Uskallan väittää, että jokainen oppilas sai palveluksensa aikana unohtumattomia kokemuksia ja kohtasi vastoinkäymisiä, joita muistellaan vielä vuosienkin päästä. Yksi koulu-

tuksen merkittävimmistä kokemuksista oli mahdollisuus toimia oppilasvanhempana. Tässä roolissa opin kantamaan vastuuta, kasvatin rohkeuttani johtajana ja ennen kaikkea ymmärsin, mitä esimerkillä johtaminen käytännössä tarkoittaa.

Heinäkuu lähestyy, ja uudet alokat saapuvat pian portista sisään. Aika kuluu nopeasti, joten jokaiseen hetkeen kannattaa tarttua ja ottaa siitä kaikki irti. Minulla on edelleen paljon opittavaa, mutta ammattitaitoisten kouluttajien ansiosta koen olevani valmis kohtaamaan tulevat haasteet.

Oppilas Matias Auremaa

3. jääkärikomppanian aliupseerikurssi

Meidän komppaniamme aliupseerikurssi aloitettiin hyvillä mielin uutta odottaen, mutta jonkinlaista pientä jännitystä tuntien. Moni oli innoissaan kurssille valituksesta tulemisesta ja siitä, että huomasi myös ennestään tuttujen kaverien päässeensä mukaan koulutukseen.

Heti kurssin aluksi kaikki tuoreet oppilaat sijoitettiin keskenään omiin tupiin, ja uusiinkin kavereihin tutustuminen sai alkaa. Ensimmäisenä yönä uudessa tuvassa saattoi olla hieman myös aistittavissa samanlaisia tunteita kuin alkokauden ensimmäisenä yönä.

Kurssin ensimmäiset viikot alkoivat johtajan perustaitojen opiskelulla ja erilaisilla ryhmähenkeä tiivistävillä koulutuksilla. Kurssi on aivan pomminvarmasti vaikuttanut jokaiseen, tietysti omalla tavallaan. On ollut monia vaikeitakin koettelemuksia, joista hyvänä esimerkkinä toimii marssi, jossa käveltiin koko yö suorittaen erilaisia rasteja. Se testasi jokaista niin henkisesti kuin fyysisestikin. Rasteista osa oli fyysisesti raskaita, eikä marssin aikana myöskään

syömiselle jäänyt aivan hirveästi aikaa, joten myös kova nälkä vaikutti jokaisen toimintakykyyn. Hyvä ryhmähenki kuitenkin vei pitkälle, ja maaliin pääsy oli palkitsevaa.

Aliupseerikurssin aikana on pääsyt kokemaan myös unohtumattomia hetkiä yhdessä kavereiden kanssa. Näistä hienoimpia on ylivoimaisesti ollut metsäharjoituksessa suoritettu pimeäämmunta, jossa pimeässä ammuttiin taivaalle valora-ketti, ja sen tarjoaman valon turvin ammuttiin maaleihin valokuovapattu-ruunoita. Harjoitus oli ennen kaikkea opettavainen mutta myös näytävä. Toinen ainutlaatuinen kokemus oli, kun pääsimme ampumaan ilmatorjuntakonekiväärillä. Tällaista kokemusta olisi vaikea päästä kokemaan siviilissä.

Aliupseerikurssille lähtiessä oli tietysti monenlaisia odotuksia, joista osa toteutuikin. Jotkut kokemukset taas yllättivät. Onneksi kukaan ei kuitenkaan ole joutunut tekemään mitään yksin, vaan tehtävät on hoidettu kunnialla yhdessä.

Monia hienoja hetkiä on varmas-

ti tulossa eteen, kun pääsemme ottamaan kunnolla vastuuta uusien alokkaiden aloittaessa palveluksen-
sa kesällä. Jokainen meistä pyrkii ta-
kuulla toimimaan hyvänä esimerk-
kinä ja johtajana parhaan kykynsä
mukaan. Kesän aikana tulee varmas-
ti hetki, jolloin kyseinen sitaatti pää-
see näyttämään merkityksensä: ”Hy-
väntahtoinen aurinko katseli heitä.
Se ei missään tapauksessa ollut heil-
le vihainen. Kenties tunsin jonkinlais-
ta myötätuntoakin heitä kohtaan.
Aika velikultia.”

Oppilas Aaro Koskela

2. huoltokomppanian aliupseerikurssi

Huoltokomppanian aliupseerikurssi oli vaihe, jossa tavallisista alokkaista alettiin kouluttaa johtajia. Palveluksen alku tuntui monesta sekavalta: uudet ihmiset, tiukat aikataulut ja jatkuvasti opeteltavat asiat veivät nopeasti mukavuusalueen ulkopuolelle. Aliupseerikurssilla vaatimustaso kuitenkin nousi uudelle tasolle. Siinä missä aiemmin opeteltiin toimimaan itse oikein, nyt piti oppia kantamaan vastuuta myös muista.

Kurssin aikana ymmärsi nopeasti, kuinka suuri merkitys huollolla todellisuudessa on. Vaikka huollon työ jää usein näkymättömäksi, ilman sitä mikään joukko ei toimi. Muonitus, kuljetukset, varusteet ja materiaalitäydennykset olivat osa kokonaisuutta, jonka piti toimia säässä kuin säässä. Jokainen tehtävä oli tärkeä, ja pienetkin virheet näkyivät nopeasti koko joukon toiminnassa. Samalla opittiin, että onnistuminen ei koskaan ollut yhden ihmisen ansiota, vaan koko ryhmän yhteistyön tulos.

Kurssi sisälsi paljon harjoituksia, joissa testattiin niin taitoja kuin asennettakin. Pitkät päivät, vähäinen uni ja vaihtelevat olosuhteet opettivat sietämään painetta tavalla, jota ei luokkahuoneessa voisi oppia. Moni huomasi jaksavansa enemmän kuin oli kuvitellut. Vaikeimmat hetket eivät kuitenkaan jääneet mieleen raskaina, vaan juuri niistä syntyivät parhaat muistot ja vahvin yhteishenki.

Aliupseerikurssi opetti ennen kaikkea johtamista. Hyvä johtaja ei ollut se, joka käski eniten, vaan se, johon muut pystyivät luottamaan. Johtaminen tarkoitti esimerkin näytämistä, rauhallisuutta kiireessä ja kykyä pitää ryhmä toimintakykyisenä myös silloin, kun väsytti eniten. Samalla oppi, kuinka tärkeää on kuunnella muita ja huolehtia siitä, ettei kukaan jää yksin.

Kurssin suurin anti löytyi lopulta ihmisistä. Samat harjoitukset, onnistumiset ja epäonnistumiset loivat

porukan, jossa opittiin luottamaan toisiin nopeasti. Yhteiset kokemukset yhdistivät tavalla, jota on vaikea selittää ulkopuolisille. Vaikka palvelus oli ajoittain raskasta, juuri yhdessä tekeminen teki siitä merkityksellisen.

Huoltokomppanian aliupseerikurssi jätti jälkeensä enemmän kuin pelkkiä taitoja ja muistoja. Se opetti vastuuta, paineensietoa ja yhteistyötä – asioita, joista on hyötyä myös palveluksen jälkeen. Kun kurssi päättyi, moni taistelija huomasi muuttuneensa enemmän kuin oli alussa osannut odottaa.

Oppilas Topi Leinonen

1. pioneerikomppanian aliupseerikurssi

Tiedustelusta on saapunut tieto: vihollinen yrittää kourkata etenevien omiemme sivustaan. Valppaat pioneirit valmistautuvat torjumaan yllättävän uhan ja varmistamaan omien joukkojen turvallisen toiminnan.

”Tulppa toteuta!” kajahtaa hiljaisella sotatantereella. Kiire kasvaa vihollisen panssarivaunujen telojen tärinän voimistuessa. Määrätietoiset pioneirit ryntäävät telamiinojen kanssa kohti lähestyvää uhkaa. Miinat viritetään juuri ajoissa, ja pioneirit pinkaisevat vauhdilla asemiinsa pyydystämään aavistamaton vihollista. Hetken kuluttua vihollisen vaunu putkahtaa harjanteen takaa, telojen kilistessä. Vaunu osuu maassa olevaan miinaan, räjähtää ja eteneminen pysähtyy. Pioneirit ovat askeleen edellä ja siirtyvät kauemmas rakentamaan taktista sulutetta.

Pioneeriaselajin koulutuksessa siirrytään teoriaopintojen tasolta käytännönläheiseen toimintaan rä-

jähteiden asiantuntijana. Ottawan sopimuksen purkautumisen jälkeen vanhat jalkaväkimiinat otettiin takaisin osaksi koulutusta. Nykysukupolven ammattitaito on välttämätön vaativassa ja tuloksellisessa koulutuksessa.

AUK 1 -kurssilla vahvistetaan valmiuksia johtaa suluttamis- ja raivaa-mistoimintaa sekä syvennetään ymmärrystä johdettavan näkökulmasta. AUK 2 -kurssin kouluttajakoulutuksen pohjan luo ryhmähenki, joka kannustaa kehittymään johtajana. Tämä on välttämätöntä pioneerien monipuolisissa räjähdetyötehtävissä.

Putkiraivain kannossa suon läpi kahlaus varhaisessa kevätillassa ja miinojen räjäytyksestä syntyneet paineaallot ovat jääneet kurssilaisille erityisesti mieleen. Yhteiset haasteet ja kokemukset ovat muovanneet joukosta vastuuntuntoisen ja vahvan kokonaisuuden, jonka toiminnasta ei voitontahtoa puu-

tu. Kurssin alussa ryhmäkiinteyden muodostuminen jännitti, mutta jo viikon jälkeen jopa muista prikaateista tulleet kokivat olevansa osa yläpeää pioneeriperhettä.

”Kaveria ei jätetä” kiteyttää vahvasti yhteisen matkamme tähän pisteeseen. Tämä matka ei pääty tähän – uskomme muisteltavamme aikaa yhdessä vielä vuosien päästä iänikuisina kohtalotovereina.

Oppilas Aatu Järvenpää

Panssarintorjuntalinjan aliupseerikurssi

Kun heikkoa lenkkiä ei ole

”Parhaat frendit mun partios mä painan sitä nappii – kun nähdään panssarivaunu se on shakkimatti”, nämä lyriikat kuuluvat yhteen ääneen lauletuina kuorma-auton kuljetusmoduulissa, kun ryhmämme on matkalla tehtävälle tuhoamaan panssarivaunuja.

Riimi, entisten varusmiesten tekemästä kappaleesta, Nelitulppa, kuvaa täydellisesti ilmapiiriä panssarintorjuntalinjalla. Vain 19 hengen joukkomme on erittäin tiivis ja yhtenäinen. Tämä tekee vaunun tuhoamisesta aina hauskaa, vaikka välillä tehtävät ovatkin rankkoja. Panssarintorjuntalinja vaatii vahvaa fyysistä kuntoa, kärsivällisyyttä sekä teknistä osaamista. Käytämme painavia ohjuskokonaisuuksia sekä kannamme niitä runsaasti mukana, sillä aina ei tiedä montako vaunua ajaa tuhoalueelle. Tästä syystä yksikään taistelija ei säästy hartiakivuista eikä vesikelloilta.

Asemiin päästyä taistelijalta vaaditaan äärimmäistä kärsivällisyyttä, sillä asemissa voidaan viettää useita tunteja täydellisessä hiljaisuudessa ennen tositoimia. Monitukaisten ohjuslaitteiden käyttöä opetellaan simulaattoreilla, jotka ovat käyttöperiaatteiltaan identtiset oikeiden ohjusten kanssa. Kun ohjus on laukaistu oikein ja vaunu tuhattu, on aika ottaa irti, usein satoja metrejä, niin että jalat menevät maitohapoille ja sykkeet nousevat maksimeihin.

Aliupseerikurssilla opimme asioita laidasta laitaan. Yksi viikko olemme oppitunneilla opiskelemassa johtajuutta puolustusvoimien laadukkaista oppimateriaaleista. Seuraavalla viikolla olemme Parolanummen metsässä harjoittelemassa ohjusryhmän toimintaa oikeat panssarivaunut tähtäinristikoissamme.

Olemme saaneet myös poikkeuksellisen laajaa koulutusta jääkäriryhmän johtamisesta. Olemme ky-

vykkäitä toimimaan eri tilanteissa myös kiväärिताistelussa. Toki ohjukset usein hidastavat selässä jalkaväen taisteluja, mutta niitä kannetaan ylpeydellä aina mukana.

Kurssimme on poikkeuksellisen tasavahva. Yhtä heikkoa lenkkiä on mahdollonta löytää ja pienetkin puutteet korvaamme monipuolisuudellamme sekä yhteishengellä. Joukosta on muodostunut erittäin läheinen ja uudet ystävyssuhteet välillämme tulevat säilymään pitkään. Yhdessä vietetyt ylä- ja alamäet jäävät muistoihin ikuisiksi ajoiksi.

Oppilas Tom Janger

Kranaatinheitinkomppanian tulenjohtolinjan aliupseerikurssi

Niinisalon Kranaatinheitinkomppaniaan kerääntyi alkukeväällä joukko teräviä sotilaita Niinisalosta, Parolasta sekä Säkylästä, valmiina tulenjohtokoulutusta varten. Ensimmäisten viikkojen aikana perehdyttiin karttaan, MGRS-koordinaatioon sekä monipuolisesti erilaisiin tulenjohtoteknisiin välineisiin ja laitteisiin. Tulenjohtoryhmän vuoropuhelu hiottiin viimeisen päälle, ja laadittiin toinen toistaan hienompia ja monimutkaisempia tulikomentoja. Kaikkea opittua testattiin ja harjoiteltiin tulenjohtomässä monen monta kertaa kuvitteellista tuliyksikköä käskien.

AUK1:n puolivälissä aliupseerioppilaat pääsivät lopulta tositoimiin johtaessaan ensimmäistä kertaa kovaa tulta harjoituksessa. Tässä kulminoituivat aiemmat, jopa välillä yksitoikkoisilta tuntuneet, harjoittelutunnit ja opiskeluun käytetty aika. Aliupseerioppilaat tekivät havaintoja ja korjauksia katsellessaan iskemiä putoilevan edessään. Tämä konkreettinen tulenjohtokoulutuksen hienointa puolta, kun hyvin ja tarkasti opetellut teoriat päästään

käyttämään tulikomennon laatimiseen ja lopulta komento siirtyi oikean tuliyksikön heittimille ja tykeille.

Tulenjohtajalla on valtava vastuu taistelulentäjän kapellimestarina. Epäsuora tuli on ratkaiseva tekijä jalkaväkitaistelussa ja siksi jokaisella komennolla, suunnalla ja etäisyydellä on väliä. Tulenjohtajan on toimitettava määrätiesiä, tarkasti ja nopeasti. Näitä ominaisuuksia kurssilla on harjoiteltu johtamisen ja alaisena sekä vertaisena olemisen kautta.

Kurssin sisällä on vallinnut hyvä yhteishenki ja kaveria on autettu tarvittaessa. Yön vartiovuoroja on jaettu voimavarojen mukaan ja heikkomman taakkaa on kevennetty. Kaverin

voinnista on pidetty huolta hymyllä, herkuilla ja huumorilla. Yhdessä koetut onnistumiset ja haasteet ovat luoneet yhtenäisen kurssiporukan ja varmasti elinikäisiä ystävyysuhteita.

Kurssin päätteeksi voidaan todeta, että jokainen aliupseerikurssin oppilas on kehittynyt kurssilla tulen-

johtajana, vertaisena, alaisena sekä johtajana. Kurssi on antanut kaikille hyvät eväät ja valmiudet jatkokoulutukselle ja lopulta myöhemmin omassa tehtävässään toimiselle. Oppien pohjalta jokaisella oppilaalla on edellytykset luottaa omaan osaamiseensa ja toimia osana isompaa kokonaisuutta.

Oppilas Kerttu Salo

Kranaatinheitinkomppanian heitinlinjan aliupseerikurssi

Kranaatinheitinlinjan aliupseerikurssi – palkitseva ja kokemusrikas

”Tulikomentoja!” käsky huudetaan päivystyksestä. Ilmasuojan heitinmiehet valmistautuvat taisteluvalmiuteen. Valmiutta ylläpidetään jatkuvasti olosuhteista riippumatta. Taistelijat ryntäävät heittimille ja ryhtyvät toteuttamaan oman roolinsa tehtävää. Heitin suunnataan riipeästi kohti vihollista, kun seuraava tuliasema asetetaan valmiiksi.

Oli kyseessä 81- tai 120 millimetrinen kranaatinheitin, epäsuoralla tulella pyritään tukemaan omien joukkojen etulinjan taistelijoita jatkuvasti häiritsemällä vihollisen liikettä taistelukentällä. Tämä strategia pakottaa vihollisen pysymään suojassa, jolloin omat joukot saavat taktikointi ja etenemisaikaa taistelukentällä – tai voittaa vihollisen välittömästi. Ovelat menetelmät ja siirtymiset antavat turvaa vastatykytykseltä sekä

rajoittavat vihollisen mahdollista tiedustelua.

Kranaatinheitinkoulutus sisältää heittimen käsittelyn koulutusta, maastoliikkumista oman joukkueen kanssa erilaisissa tulitehtävissä ja tulitoiminnan käytännöt. Kukin sotilas työstää heittimen eri työroolit ja näin heistä vahvistetaan päteviä heittimen johtajia johtajakaudelle.

Jokaisen sotilaan henkilökohtainen tavoite on toimia oman roolinsa mukaisesti, kunnes ampumavalmius on saavutettu. Toistojen kautta taistelutovereiden keskinäinen joukkuehenki edistää tehokkaasti tehtävän suoriutumista maaliin. Raskaat harjoitukset taas kasvattavat luonnetta ja haastavat ponnistamaan mukavuusalueen ulkopuolelle.

Kurssiin osallistuu motivoituneita sotilaita, jotka ovat saapuneet eri prikaateista ja joukkoyksiköistä. Tutustumalla muihin sotilaisiin nostetaan yhteishenkeä ja taistelutahtoa. Yksi tärkeimmistä teemoista

on luotettavuus itseensä ja omaan joukkueeseen. Jokaisen sotilaan on voitava luottaa siihen, että ryhmän johtajat tekevät oikeat ratkaisut ja joukkue osaa toimia kriisin aikana.

Kun aliupseerikurssi on puoleksa välissä käyty läpi, kranaatinheitinkoulutus painuttaa enemmän teoriaan. Teoriamateriaali sisältää enimmäkseen aselajillisenkäytännönkoulutuksen. Loppusuoralla sotilaat pääsevät tutustumaan moderniin ja edistyneeseen asejärjestelmään – Tremos-M3.

Uuden oppiminen on kaikista palkitsevinta kurssin aikana. Kun kova-ammunnat suoriutuvat erinomaisesti ensimmäistä kertaa ja pääsee käyttämään uusia asejärjestelmiä, näitä muistoja on hyvä muistella myöhemmin hymy huulilla.

Oppilaskorpraali Juuso Peltari

Suojelukomppanian aliupseerikurssi

Suojelu – se erityinen aselaji

Oli tilanne sitten tieliikenneonnettomuus, tai teollinen kaasuvuoto, jossa myrky on vuotanut tehtaan ympäristöön, niin suojelumiehet johtajineen ovat valmiita tehtävään.

Joukkomme on yhtä monipuolinen ja kirjava, kuin kalustomme. Porin prikaatin, Karjalan prikaatin, Kainuun prikaatin ja Rannikkoprikaatin nuoret aliupseerioppilaat valmistautuvat siirtämään Suojelukompaniassa oppimansa tiedon ja taidon seuraavalle saapumiserälle omissa kotiyksiköissään.

Varusteina meiltä löytyy kaikkea palokirveen ja säteilynilmaisimen välistä. Tämä juontuu siitä, että suojelualiupseerit erikoistuvat yhteisen perustason aselajikoulutuksen jälkeen suojelutiedusteluun ja pelastukseen.

AUK1 aikana koulutuksemme koostui perustaistelumenetelmien opettelu mukaisesta jääkäri- ja

pioneeritoimintaan perehtymisestä. Koulutuksemme huipentui suojelutiedustelijoilla LAT-koulutukseen, jossa esiteltiin kovia taisteluaaineita, varsinkin sariinia ja rikkisinappikaasua. Harjoituksissa ikimuistoiset hetket syntyivät pelastusajoneuvojen vieressä naamiointiverkkojen alla kymmenen minuutin tehtävälle lähtövalmiudessa. Pelastustehtävillä soi matkalla radiosta musiikkia, kun ryhmänjohtaja suunnittelee, miten kyljelleen käännetyin auton sisältä evakuoidaan potilas.

Nämä ainutlaatuiset koulutustilanteet tekevät suojelualiupseerilinjasta koko Puolustusvoimien mitta-kaavalla tärkeän ja mielenkiintoisen palveluspaikan.

Nyt kesäkuun puolivälin lähestyessä vaalimme niitä lukemattomia ikimuistoisia hetkiä, joita saimme suurella etuoikeudella kokea yhdessä. Muuttajat valmistautuvat siirtymään takaisin kotiyksikköihinsä,

joissa olemme viettäneet nyt vähemmän aikaa kuin Suojelukompaniassa. Sillä välin tänne jäävät valmistautuvat seuraavaa saapumiserää odottaen. Tiedämme varmaksi seuraavan: jos joku on pukeutunut ylpeästi kaasunaamarin koristaman koulutushaaramerkin, niin hän on kuin vanhin ystävämme, aseveljemme.

Me olemme valmiita suojelemaan!

Oppilas Aukusti Alapoikela

Sotilaspoliisikomppanian aliupseerikurssi

Johtajuutta, vastuuta ja yhteishenkeä – sotilaspoliisin aliupseerikurssi

ruskunnan portilla on havaittu epäilyttävää toimintaa. Partio siirtyy paikalle selvittämään tilannetta. Johtaja arvioi tapahtumia ja jakaa tehtävät alaisilleen.”

Tällaiset tilanteet kuvaavat hyvin niitä tehtäviä, joihin sotilaspoliisi koulutetaan vastaamaan. Harjoituksen tavoitteena on kehittää valmiuksia toimia tehokkaasti erilaisissa tilanteissa, joissa korostuvat turvallisuus, yhteistyökyky sekä määrätietoinen päätöksenteko. Sotilaspoliisin aliupseerikurssi tarjoaa kattavan koulutuksen, jonka keskeisenä tavoitteena on kasvattaa osaavia ja luotettavia johtajia.

Sotilaspoliisin tehtäväkenttä on laaja ja monipuolinen. Koulutettu sotilaspoliisi kykenee tekemään ratkaisuja myös paineen alla ja toimimaan määrätietoisesti haastavissa tilanteissa. Olipa kyse aluevalvon-

nasta, kohteen suojaamisesta tai kiinniottotehtävästä, sotilaspoliisit saavat valmiudet suoriutua tehtävistään ammattitaitoisesti ja itsevarmasti.

Aliupseerikurssi tarjoaa paljon muutakin kuin sotilaallisten taitojen kehittämistä. Koulutuksen aikana syntyy vahva luottamus omiin taitelutovereihin, mikä vahvistaa ryhmän toimintakykyä ja yhteenkuuluvuuden tunnetta. Samalla opitaan, mitä tehokas ryhmässä toimiminen käytännössä tarkoittaa.

Pelkkä oma osaaminen ei kuitenkaan riitä, vaan koulutuksen keskiössä ovat johtamistaidot. Kurssin aikana opitaan, kuinka johtaja saa sekä itsestään että alaisistaan parhaat puolet esiin. Toiminnan suunnittelu, käskyjen antaminen ja vastuun kantaminen ovat vain osa johtajan tehtävistä. Hyvä johtaja uskalttaa ottaa vastuuta, oppii virheistään ja kehittää itseään jatkuvasti.

Koulutuksen vahvuuksia ovat

myös tiivis yhteishenki sekä motiivoiva ja kannustava ilmapiiri. Vaikka kurssilaiset tulevat erilaisista taustoista, yhteiset kokemukset luovat nopeasti vahvan luottamuksen ja yhteenkuuluvuuden tunteen. Haastavina hetkinä jokainen voi luottaa saavansa tukea muilta.

Koulutuksen aikana syntyneet ystävyssuhteet, kehittyneet johtamistaidot ja saadut kokemukset kantavat pitkälle palveluksen päättymisen jälkeenkin. Juuri nämä tekijät tekevät sotilaspoliisikomppanian aliupseerikurssista ainutlaatuisen ja mieleenpainuvan kokemuksen.

Oppilas Eemeli Sappinen

Raketinheitinpatterin aliupseerikurssi

Raketinheitinpatterin riveissä

Aliupseerikurssi tarjoaa tuleville johtajille mahdollisuuden kehittää johtamistaitojaan, oppia toimimaan osana vaativaa kokonaisuutta ja kasvaa ryhmän mukana. Kurssin aikana opitaan, että onnistuminen rakentuu yhteistyöstä, vastuunkannosta ja kyvystä toimia myös paineen alla.

Pitkien lomien jälkeen kasarmille palanneita oppilaita odotti yksikön seinälle ilmestynyt viikko-ohjelma, joka antoi ensimmäisen katsauksen tulevien kuukausien sisältöön. Edessä oli uusia haasteita, vastuuta ja mahdollisuus kasvaa johtajaksi.

Kurssi käynnistyi Satakunnan Tykistörykmentin yhteisillä oppitunneilla, joissa perehdyimme johtamiseen ja johtajan vastuuseen. Samalla meidät haastettiin pohtimaan, millaisia johtajia haluamme itse olla. Oppia haettiin niin kouluttajilta kuin omilta varusmiesjohtajiltakin, joiden toimintaa seurasimme tarkasti. Jokainen onnistuminen ja virhe tarjosi arvokkaan oppitunnin tulevaisuutta varten.

Viikkojen edetessä luokkakoulutus vaihtui yhä useammin käytän-

nön harjoituksiin, ja maastosta tuli nopeasti tuttu toimintaympäristö. Harjoituksissa opimme käytännössä, miten raketinheitinpatteri toimii ja kuinka eri tehtävät nivoutuvat yhdeksi kokonaisuudeksi. Samalla ymmärrys oman toiminnan merkityksestä osana suurempaa joukkoa kasvoi.

Kurssin aikana ryhmähenki muodostui yhdeksi tärkeimmistä voimavaroista. Erityisen mieleenpainuva oli komentopaikan perustamisharjoitus, jossa siirryimme nopeasti paikasta toiseen, rakensimme komentopaikkoja ja toimimme jatkuvan aikapaineen alla. Harjoitus osoitti konkreettisesti, kuinka tärkeää selkeä johtaminen ja saumaton yhteistyö ovat silloin, kun tilanteet muuttuvat nopeasti.

Yksi opettavaisimmista hetkistä koettiin, kun komentopaikkaa perustettaessa huomattiin maston kiilojen kadonneen. Tilanne pakotti palaamaan takaisin edelliselle alueelle ja tekemään osan työstä uudelleen. Vaikka ylimääräinen työ aiheutti hetkellistä turhautumista, tehtävä saatiin lopulta hoidettua yhteistyöllä. Samalla muistui mie-

leen yksi palveluksen tärkeimmistä opeista: virheitä sattuu, mutta niistä opitaan yhdessä.

Kurssin kohokohtiin kuului myös patterin sotaharjoitus KINETIC STRIKE. Harjoituksessa pääsimme seuraamaan, kuinka koko patteri toimii yhtenä joukkona ja kuinka eri linjat tukevat toisiaan tehtävän onnistumiseksi. Harjoituksen huipentumana näimme raketinheittimien ammunnat. Laukausten voima, jylinä ja savupilvet tekivät vaikutuksen jokaiseen paikalla olleeseen. Samalla syntyi vahva tunne siitä, että saa olla osa jotain itseään suurempaa.

Aliupseerikurssi on tarjonnut runsaasti haasteita, onnistumisia ja kokemuksia, jotka ovat kehittäneet niin johtamistaitoja, kurinalaisuutta kuin sotilaan perustaitojakin. Palveluksen aikana syntyneet muistot, opit ja ystävyysuhteet kulkevat varmasti mukana vielä pitkään palveluksen päättymisen jälkeen. Juuri nämä kokemukset tekevät kurssista merkityksellisen ja mieleenpainuvan osan varusmiespalvelusta.

Aliupseerioppilaat
Rantanen ja Huttunen

1. patterin tuliasemalinjan aliupseerikurssi

Vuorokausi tulipatterissa

05.30

Pimeä teltta herää eloon herätyksen myötä. Yön aikana unta on kertynyt sen verran kuin vartio- ja potero vuorokausien välissä on ehtinyt nukkua. Tavarat pakataan ripeästi, teltta puretaan ja siirretään ajoneuvon kyytiin. Aamun ensimmäiset tehtävät hoidetaan vähin sanoin – jokainen tietää, mitä on tehtävä.

06.30

Aamupalan jälkeen ryhmät kokoontuvat tykkiensä luo valmistautumaan päivän harjoituksiin. Tunnelma on keskittynyt. Edessä on jälleen päivä, joka mittaa osaamista, johtamista ja jaksamista.

07.15

Hiljaisuuden rikkoo ajoon-käsky. Hetkessä koko tuliasema herää liikkeeseen. Tykki, ampumatarvikkeet ja muu kalusto siirtyvät määrätietoisesti ajoneuvoihin. Ulkopuoliselle toiminta voi näyttää kiireiseltä, mutta jokainen tietää oman tehtävänsä. Harjoituksissa opitut toimintamallit näkyvät jokaisessa liikkeessä.

Vaikka väsymys painaa ja varusteet tuntuvat raskailta, työ tehdään tehokkaasti ja ilman turhaa sähläystä. Tykinjohtajan viimeisen käskyn jälkeen ryhmä nousee ajoneuvon kyytiin. Siirtymisen aikana ehtii hetkeksi hengähtää ennen seuraavaa tehtävää.

12.40

Päivän aikana korostuu se, mihin tulipatterin toiminta perustuu: luottamukseen ja osaamiseen. Jokaisen on hoidettava oma tehtävänsä huolellisesti, sillä yhdenkin henkilön virhe voi hidastaa koko joukon toimintaa.

Harjoituksissa opetellaan kaluston käytön lisäksi vastuun kantamista, päätöksentekoa ja muiden johtamista. Vähitellen yksittäisistä oppilaista muodostuu yhtenäinen kokonaisuus. Kun jokainen tuntee oman paikkansa ja tehtävänsä, toimii tulipatteri yhtenä joukkona.

23.30

Pitkät päivät, vaihtelevat sääolosuhteet ja vähäinen uni koettelevat kaikkia. Silti juuri haastavimmat

hetket jäävät usein parhaiten mieleen. Kun väsymys painaa, huumori keventää tunnelmaa ja ryhmä pitää huolen omistaan.

Kurssin aikana oppilaista kasvaa sodan ajan johtajia. He oppivat tekemään päätöksiä paineen alla, johtamaan muita ja asettamaan yhteisen tehtävän oman mukavuutensa edelle. Samalla syntyy ryhmähenki, jota ei voi rakentaa luokkahuoneessa.

Kun kurssi lopulta päättyy, mukaan jää paljon enemmän kuin uusia taitoja. Yhdessä koetut onnistumiset, vastoinkäymiset ja pitkät harjoitusvuorokaudet ovat muovanneet ryhmästä tiiviin joukon, jonka jäsenet muistavat toisensa vielä vuosienkin päästä.

Oppilaskorpraali Haapaniemi

2. patterin aliupseerikurssi

Yhteinen tehtävä

Ukrainan sota on muistuttanut minua konkreettisesti siitä, miksi koulutettuja varusmiehiä tarvitaan. Sitä suuremmasta syystä aliupseerikurssille pääseminen tuntui minusta erityisen merkittävältä. Satakunnan tykistörykmentin 2. patterin aliupseerioppilana olen saanut nähdä läheltä, kuinka sotilaasta kasvaa johtaja.

Aliupseerikurssin ensimmäinen vaihe on harjaannuttaa oman aselajin osaamista taisteluharjoituksissa. Sotilaat koulutetaan hahmottamaan oma joukkonsa osana suurempaa kokonaisuutta. Myös kaluston käyttö opetellaan niin teorian kuin käytännönkin kautta. Osaaminen tulee vähitellen lihasmuistista, oli tilanne mikä tahansa.

Kurssin oppilaat koostuvat kahdesta eri linjasta: viesti- ja säälinjasta. Viesti- ja säälinjan aliupseerikurssilaiset vastaavat siitä, että tieto liikkuu ja tulenkäytössä tarvittavat säätiedot ovat käytettävissä oikeaan aikaan. Koulutuksen aikana he oppivat johtamaan viestiverkkojen rakentamista, ylläpitämään yhteyksiä sekä tuottamaan tykistön toiminnan kannalta keskeistä säätietoa.

Linjojen väliset erot eivät kuitenkaan ole ainoita, sillä myös kurssilaiset ovat keskenään erilaisia. Joukkueen sotilaisiin tutustuminen on korvaamatonta ja ainutlaatuista. Taistelijoita tulee eri puolilta Suomea, suoraan lukiosta, ammattikoulusta tai työelämästä. Jokaisella on omat kokemuksensa johtamisesta ja tiimissä toimimisesta.

Koulutuksen aikana jokainen sotilas pääsee harjoittelemaan ryhmän johtamista, ja ajan myötä huomaa, kuinka roolista tulee luonnollisempi ja sujuvampi. Tästä syystä kurssin keskeinen teema on oppia toimimaan sekä johtajana että johdettavana.

Johtamistaidot korostuvat kurssin aikana oman aselajin osaamisen rinnalla. Taistelijan täytyy tulla toimeen erilaisten ihmisten kanssa niin vaativissa kuin arkisissakin tilanteissa. Tähän taitolajiin aliupseerikurssi antaa erinomaiset eväät. Opit kuuntelemaan, joustamaan ja ymmärtämään – myös siviilissä.

Yksi mieleenpainuvimmista kokemuksista monelle kurssilaiselle on viikko, jolloin pääsee toimimaan oppilasvanhempana. Tällöin tehtävänä on huolehtia siitä, että ryhmä

on oikeassa paikassa oikeaan aikaan. Vastuu itsestä ja muista on kunniatehtävä. Näin johtamistaidot pääsevät todelliseen testiin, ja samalla uudet alokkeat ovat saapumassa palvelukseen. Uskon, että moni palvelukseen astuva ei osaa ennakoida, mitä on tulossa.

Harjoitusten aikana en voinut olla huomaamatta, kuinka motivaatio kannusti meitä pitämään yhtä. Kun silmäluomet painavat ja mieli alkaa väsyä, riittää usein taisteluvoimin heittäminen viitsi, jotta jaksaa jatkaa eteenpäin. Kaveria autetaan niin henkisissä kuin fyysisissäkin haasteissa.

Kurssin yhteishenki kasvoi erittäin vahvaksi, ja moni löysi omat henkilökohtaiset vahvuutensa. Vahvan motivaation taustalla ovat maanpuolustustahto ja luottamus omaan joukkoon. Kun nämä ovat kunnossa, olemme valmiita kohtaamaan myös tulevat haasteet.

Aliupseerioppilas Markus Koski

Tiedustelukomppanian aliupseerikurssi

Havumerkin arvoinen – tiedustelijan näkymätön työ

Tiedustelun aliupseerikurssi haastaa varusmiehet kehittämään niin johtamistaitojaan, fyysistä suorituskykyään kuin henkistä kestävyytään. Monipuolinen koulutus valmistaa tulevia johtajia toimimaan vaativissa tehtävissä kaikissa olosuhteissa.

”Vihollista ketunlenkillä, hiljaisesti irti”, lähivartiomies kuiskaa sissiteltassa lepääville tiedustelijoille. Tähestysasema katoaa hetkessä rinkkoihin, ja partio irtautuu asemastaan äänettömästi jälkiä jättämättä.

Tällaiset tilanteet ovat osa tiedustelijan arkea. Koulutuksen tavoitteena on kehittää kykyä toimia huomaamattomasti, tehdä havaintoja ja välittää tietoa omille joukoille haastavissakin olosuhteissa.

Kasarmilla päivä käynnistyy aamuliikunnalla, minkä jälkeen kurssi marssii aamupalalle Sillanpään marssilaulun tahdittamana. Päivän aikana harjoitellaan muun muassa sähkötystä, sotakaluston tunnistamista sekä johtamista niin luokassa kuin maastossakin. Illalla siivouspal-

veluksen jälkeen alkaa ansaittu vapaa-aika. Osa suuntaa kuntosalille, osa sotilaskotiin, ja loppuilta kuluu palautumisen, liikunnan sekä opiskelun parissa. Opittavaa riittää, sillä tiedustelun aliupseerikurssi vaatii sekä fyysistä suorituskykyä että oma-aloitteista opiskelua.

Kurssilla koulutetaan monipuolisesti erilaisiin tehtäviin aina sissiradisteista tulenjohtajiin. Monipuolinen koulutus onkin yksi kurssin vahvuuksista. Ammattitaitoisten kouluttajien johtamat ampuma- ja maastoharjoitukset luovat vahvan perustan tuleville johtajille. Oppia ammennetaan niin kotimaisista kokemuksista kuin sotahistorian opeuksista eri puolilta maailmaa.

Kurssilla opittuja taitoja sekä henkistä ja fyysistä kestävyyttä mitataan vaativassa koulutushaarakokeessa. Havumerkin hihaansa ansainnut tiedustelija saa näkyvän tunnustuksen onnistumisestaan koettelemuksessa, joka vaatii määrätietoisuutta, sitkeyttä ja vahvaa tahtoa. Kurssin priimus palkitaan perinteikkäällä vanhalla puukolla.

Yhdessä kohdatut haasteet ovat hitsanneet kurssista tiiviin ryhmän.

Jatkuvan rasituksen koetellessa toimintakykyä korostuu tiedustelijan tärkeä ominaisuus: toisista huolehtiminen. Ruokaa ja varusteita lainataan tarpeen mukaan, sukkiin vaihtamisesta muistutetaan ja tilanteen vaatiessa kannetaan myös palvelus- toverin rinkkaa. Vaikka tiedustelijan on kyettävä toimimaan itsenäisesti, parhaisiin suorituksiin päästään yhdessä. Juuri tämä vahva ryhmähenki tekee kurssista erityisen.

Yön hiljaisuudessa kaksi tehtävää onnistuu samanaikaisesti. Pöllö saa saaliikseen hiiren, ja väistämään lähtenyt tiedusteluryhmä paikantaa vihollisen tukikohdan. Samalla kun uutta tähestysasemaa rakennetaan ja tehtävää jatketaan, välitetään koordinaatit oman tykistön käyttöön.

Tiedustelijan työ jää usein näkymättömäksi, mutta sen merkitys on ratkaiseva. Kurssin aikana opitut taidot, johtamiskokemus sekä vahva yhteishenki kantavat pitkälle myös palveluksen jälkeen.

Oppilas Anitra von Essen

Lentotiedustelukomppanian aliupseerikurssi

Tiedustelun kärki taivaalla

Kun taistelukentällä tarvitaan nopeasti ajankohtaista tietoa vihollisen toiminnasta, katse kääntyy yhä useammin taivaalle. Lentotiedustelijat tuottavat ratkaisevaa tietoa omien joukkojen käyttöön ja vaikuttavat toiminnallaan päätöksiin, joiden merkitys ulottuu kauas etulinjan taakse.

Korkealla taivaalla liikkuu haukkaa muistuttava hahmo, jonka läsnäolon paljastaa vain vaimea humina. Harva kiinnittää siihen erityistä huomiota, mutta sen välittämä tieto voi ratkaista paljon. Monelle lentotiedustelu on edelleen melko tuntematon toimiala, vaikka sen merkitys nykyaikaisella taistelukentällä kasvaa jatkuvasti. Pienen joukon tekemät havainnot voivat vaikuttaa kokonaisen taisteluosaston toimintaan ja päätöksentekoon.

Lentotiedustelijan tehtävä kuulos-
taa yksinkertaiselta: havaita, tunnistaa ja välittää tietoa. Käytännössä onnistuminen vaatii kuitenkin paljon enemmän. Tehokas tiedustelu perustuu tarkkuuteen, tekniseen osaamiseen ja ennen kaikkea saumatonta yhteistyötä tekeviin ihmisiin.

Jokaisella ryhmän jäsenellä on oma tärkeä roolinsa, ja onnistumisen edellyttää luottamusta sekä yhteistä ymmärrystä tehtävästä.

Aliupseerikurssin aikana olemme päässeet harjoittelemaan yhteistyötä eri aselajien kanssa ja näkemään konkreettisesti, kuinka oma toimintamme tukee muiden joukkojen tehtäviä. Lentotiedustelijan tehtäviin kuuluu muun muassa sotakaluston tunnistamista, tulenjohtotehtävien tukemista sekä tuhovaikutuksen arviointia. Erityisen mieleenpainuva kokemus oli tykistön ampumaharjoitus, jossa välitimme havaintoja maalialueelta ja arvioimme ammuntojen vaikutuksia. Oli palkitsevaa nähdä, kuinka omilla havainnoilla ja raporteilla voidaan tukea suuremman kokonaisuuden onnistumista.

Ulospäin lentotiedustelu saattaa näyttää yksinkertaiselta: lennokki nousee ilmaan ja välittää kuvaa käyttäjilleen. Todellisuudessa toiminta vaatii huomattavan määrän valmistelua, kalustoa ja osaamista. Metsään kannetaan radioita, matoja, kaapeleita, akkuja, naamiointivälineitä ja erilaisia järjestelmiä enemmän kuin ensikertalainen osaisi kuvitella. Juuri silloin, kun kaiken

luulee olevan mukana, löytyy vielä yksi laatikko, jonka joku vakuuttaa olevan välttämätön – ja poikkeuksetta myös yllättävän painava.

Vaativista tehtävistä huolimatta palveluksen parasta antia ovat olleet ihmiset. Pitkät harjoitukset, yhteiset onnistumiset ja toisinaan myös vastoin käymiset ovat rakentaneet ryhmään vahvan yhteishengen. Yhteisten kokemusten kautta on opittu luottamaan toisiin sekä toimimaan tehokkaasti osana joukkoa. Koulutajien ammattitaito ja kannustava asenne ovat puolestaan luoneet ympäristön, jossa jokainen voi kehittää itseään ja osaamistaan.

Palvelus lentotiedustelun aliupseerikurssilla on ollut sekä vaativa että palkitseva kokemus. Sen aikana on opittu paljon tiedustelusta ja teknisestä osaamisesta, mutta yhtä lailla vastuunkannosta, yhteistyöstä ja johtamisesta. Vaikka Niinisalon maisemat jäävät aikanaan taakse, kurssilta saadut kokemukset, opit ja ystävyysuhteet kulkevat mukana vielä pitkään palveluksen päättymisen jälkeenkin.

Oppilaskorpraali Miro Pio

Viestikomppanian viestilinjan aliupseerikurssi

Enemmän kuin pelkkä kurssi – kasvua johtajaksi

Viestikompaniassa

Viestikomppanian aliupseerikurssi tarjoaa varusmiehille mahdollisuuden kehittää johtamistaitojaan, syventää aselajiosaamistaan ja kasvaa osaksi tiivistä yhteisöä. Kurssin aikana opitaan paljon muutakin kuin sotilaallisia taitoja – tärkeimpiä oppeja ovat yhteistyö, vastuun kantaminen ja luottamus omiin taistelutovereihin.

Alokas- ja koulutushaarakauden päätyttyä aliupseerikurssille valitut varusmiehet siirtyvät uusien haasteiden pariin. Monen mielessä pyörivät tulevat harjoitukset ja johtajatehtävät, mutta ennen niitä on osoitettava oma osaaminen fyysisissä testeissä. Kurssi käynnistyykin vauhdikkaasti vaativien suoritusten merkeissä, joissa jokainen pääsee haastamaan itseään. Haasteista selviydytään kuitenkin yhdessä, ja samalla ryhmien välille syntyy terve kilpailuhenki, joka kannustaa kaikkia ylittämään itsensä.

Aliupseerikurssilla johtamistaitoja

päästään harjoittelemaan heti alusta lähtien vertaisjohtamisen avulla. Samalla kurssilaiset syventävät osaamistaan omassa aselajissaan ja saavat entistä paremman käsityksen tulevista tehtävistään Viestikompaniassa. Koulutus haastaa jatkuvasti oppimaan uutta, minkä vuoksi aktiivinen asenne, motivaatio ja halu kehittyä ovat avainasemassa.

Yksi kurssin parhaista puolista on ollut ryhmien välinen halu kehittyä ja onnistua. Tavoitteellinen harjoittelu on kannustanut jokaista parantamaan omaa suoritustaan sekä kehittämään ryhmän toimintaa entistä tehokkaammaksi. Kehitys on tullut näkyväksi erityisesti kurssin loppupuolen harjoituksissa, joissa jokainen on päässyt osoittamaan osaamisensa käytännössä. Vaikka opittavaa riittää edelleen, jokainen voi olla ylpeä omasta kasvustaan ja saavutuksistaan.

Kurssilaiset ovat saapuneet palvelukseen hyvin erilaisista lähtökohdista, mutta yhteiset kokemukset ovat luoneet vahvan yhteenkuuluvuuden tunteen. Lyhyessä ajassa on opittu toimimaan yhtenäisenä jouk-

kona ja työskentelemään yhteisten tavoitteiden eteen. Ryhmäkiinteyden merkitys on tullut tutuksi niin harjoituksissa kuin kasarmiympäristössäkin.

Kurssin aikana syntyneet ystävyys-suhteet ja taistelutovereiden tuki ovat olleet korvaamattomia. Vaativina hetkinä on voinut luottaa siihen, että apua ja kannustusta löytyy aina vierestä. Samalla on opittu, ettei johtajuus tarkoita yksin pärjäämistä, vaan kykyä toimia yhdessä muiden kanssa yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi.

Kurssin tärkein oppi ei kuitenkaan liity pelkästään johtamiseen tai sotilaallisiin taitoihin. Tärkein oppi on ollut ymmärrys siitä, että yhdessä toimiminen, vastuun kantaminen ja toisten tukeminen ovat menestyksen perusta. Viestikomppanian aliupseerikurssi kehittää johtajia, mutta ennen kaikkea se kasvattaa luotettavia taistelijoita, jotka tietävät, ettei kaveria jätetä.

Aliupseerikurssin oppilaat Wiljam Wikström ja Miika-Akseli Kankare

Esikuntakomppanian aliupseerikurssi

Esikuntakomppanian aliupseerikurssilla koulutetaan tulevia ryhmänjohtajia komentopaikan perustamiseen, suojaamiseen ja ylläpitämiseen liittyviin tehtäviin. Kurssin tavoitteena on kasvattaa osaavia johtajia, jotka kykenevät kouluttamaan ja johtamaan uusia varusmiehiä sekä tukemaan esikunnan toimintaa. Viestiaselajin osaamisen lisäksi koulutus antaa valmiuksia myös jääkäritoimintaan.

Kurssin alkuvaiheessa keskitytään teoriaopintoihin, joiden aikana luodaan perusta tulevalle koulutukselle. Pian siirrytään käytännön harjoituksiin, kun komppaniaharjoitus ja sitä seuraava johtamisharjoitus nostavat vaatimustasoa. Sotaharjoituksissa harjoitellaan komentopaikkalinjan keskeisiä tehtäviä, kuten viestiyhteyksien rakentamista, esikuntateltan pystyttämistä, kulunvalvontaa ja vartiointia. Pitkä harjoitusjakso kehittää sekä yksilöiden osaamista että ryhmien yhteistoimintakykyä.

Kurssin mieleenpainuvimpiin kokemuksiin kuuluvat johtamisharjoitus ja toimintakykymarssi, jotka koettelevat niin fyysistä kuntoa kuin henkistä kestävyyttä. Haasteista sel-

viytymistä tukee vahva ryhmähenki, joka kantaa läpi koko kurssin. Toisten kannustus ja tuki auttavat ylittämään omia rajoja sekä kasvamaan johtajina.

Nopeatahtinen koulutus tarjoaa jatkuvia onnistumisen kokemuksia ja mahdollisuuden seurata omaa kehitystä läheltä. Kurssi vahvistaa fyysistä suorituskyyä, itsekuria, vastuunkantoa ja johtamistaitoja. Samalla palvelustovereiden kehityksen seuraaminen lisää luottamusta

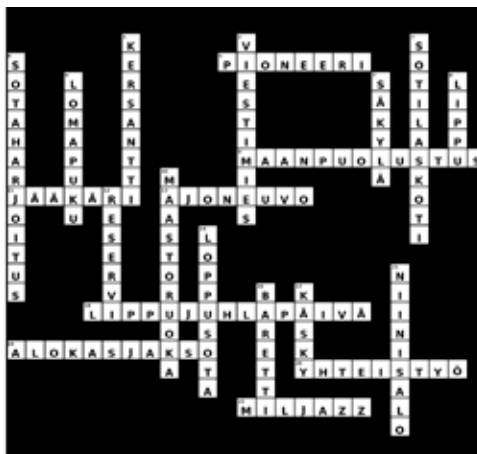
sekä omaan että ryhmän suorituskyykyyn.

AUK1-jakson päättyessä kurssi jakautuu kahtia. Osa oppilaista jatkaa Haminan reserviupseerikurssille, kun taas toiset jatkavat AUK2-jaksolla. Vaikka tiet erkanevat, yhteinen koulutus on luonut vahvan ryhmähengen, joka yhdistää kurssia myös tulevaisuudessa.

Oppilaat Helola Matias, Mattila Oskari

Ristikon ratkaisu

1. Kersantti
2. Viestimies
3. Sotilaskoti
4. Sotaharjoitus
5. Pioneerit
6. Lomapuku
7. Säkylä
8. Lippu
9. Maanpuolustus
10. Maastoruoka
11. Jääkäri

12. Reservi
13. Ajoneuvo
14. Loppusota
15. Niinisalo
16. Baretti
17. Käsky
18. Lippujuhlapäivä
19. Alokasjakso
20. Yhteistyö
21. MILjazz

Täydellinen maku ja rakenne – herkkusuiden valinta!

Savulaaksontie 121
27230 Kivikylä
Puh. 02-8260 905
www.kivikylan.fi